

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Разом з «Голосом України»

Чарівники для особливої малечі

▶ СТОР. 6

Медицина

Ноу–хау клятви Гіппократа

Не хочеш лікуватися — змусимо!

▶ СТОР. 11

Талант

Як скульптор Рижук став Василем Чорнобривцем

▶ СТОР. 12

№ 7 (5507) СУБОТА, 12 СІЧНЯ 2013 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Перша сесія сьомого скликання завершила свою роботу

Ранкове засідання 11 січня

Учора Голова Верховної Ради Володимир Рибак оголосив про завершення роботи першої сесії парламенту сьомого скликання. Народні депутати затвердили календарний план проведення другої сесії, яка відкриється п'ятого лютого, а закриється 12 липня. У пленарному режимі депутати працюватимуть 11 тижнів.

А до цього Верховна Рада звільнила Сергія Арбузова з посади голови Національного банку і віддала його портфель Ігорю Соркіну. За відповідні рішення проголосували 237 та 231 депутат відповідно. Опозиція в обох випадках не дала жодного голосу. ▶ СТОР. 2

Поверталася за власні кошти поїздом на третій полиці

Щодня рапортують, що роблять усе можливе й неможливе, щоб допомогти постраждалим від скасування близько 25 рейсів «АероСвіту». Перевізник обіцяє відшкодувати всі витрачені кошти. Проте спілкування з людьми, які потрапили в скруту, свідчить, що компанія заявляє одне, а робить інше. ▶ СТОР. 5

Сніг пішов! Готуйсь до комунального «армагеддону»?

Сьогодні, за прогнозами синоптиків, на всій території країни очікуються опади у вигляді снігу, місцями мокрого, а подекуди — ще й сильного. Одне слово, негода знову кидає виклик комунальним та автодорожнім службам. У деяких регіонах, тим часом, цей двобій уже розпочато. Для оперативного реагування на надзвичайні ситуації, пов'язані з несприятливими погодними умовами, там працюють спеціальні штаби. У четвер, приміром, відбулося засідання Закарпатського обласного штабу. Адже, **як повідомляє наш власний кореспондент Василь НИТКА,** за прогнозами облгідрометеоцентру, в області сніжитиме три доби і весь цей час на дорогах зберігатиметься ожеледиця. На розчищення автошляхів виділено понад півсотні одиниць техніки, розповів заступник начальника Служби автомобільних доріг у Закарпатській області Василь Заєць. Станом на учора було забезпечено проїзд на п'ятьох гірських перевалах. ▶ СТОР. 4

Птах щастя родини Грабиків

Уже три роки минуло відтоді, як педагог у третьому поколінні Лідія Грабик з Тернополя зі шкільного класу перейшла у кузню. Миловидна молода жінка з легкістю вправляється із двокілограмовим молотом. Ліда каже: «Ковальське ремесло — важка робота, але вона мені дуже подобається. А сила — не головне. Точність, вправність, завзятість — запорука успіху. Ну а якщо вже дуже важко, тоді на допомогу приходить мій чоловік Віктор, він теж молотобоєць». ▶ СТОР. 8

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Добра зимівля сходів передвіщає високий врожай

Цьогоріч подільські аграрії планують зібрати три мільйони тонн зернових культур — повідомили в Департаменті агропромислового розвитку Хмельницької ОДА. Очікується, що посівна площа становитиме понад 1,1 мільйона гектарів, що на 12 тисяч гектарів більше, ніж торік. Плановано збільшити площі посівів кукурудзи на зерно на 14 тисяч гектарів, сої — на 40 тисяч гектарів, ріпаку — на 20 тисяч. Це дасть можливість збільшити вал зернових і повністю забезпечити край продовольчим та фуражним зерном, обумовить стабільне фінансове становище сільгоспвиробників.

З осені в області посіяно озимих зернових на площі понад 242 тисячі гектарів та озимого ріпаку на площі 68 тисяч гектарів. Практично скрізь отримано сходи, які перебувають у хорошому та задовільному стані, **інформує наш власкор Ірина КОЗАК.**

Воду доставляли рятувальники

У Старій Ушиці Кам'янець-Подільського району на Хмельниччині майже дві сотні мешканців семи багатоповерхівок сиділи на сухому пайку, — вийшов з ладу електродвигун на насосній станції. На допомогу людям одразу ж прибули працівники пожежно-рятувальної частини №5, які своїм транспортом доставили вісім тонн води для технічних потреб. А по питну мешканці попрямували до селищних криниць.

10 січня серйозна аварія сталася й у Кам'янці-Подільському. Через пошкодження магістральної засувки на центральній мережі холодного водопостачання поблизу одного із житлових будинків мікрорайону Жовтневий без води залишилося двадцять два будинки. Працівники комунального підприємства «Міськтепловоденергія», незважаючи на складні погодні умови, ліквідували аварію за кілька годин, **передає наш власкор Віра ШПИЛЬОВА.**

КОРОТКО

■ З початку нового року в Гощанському районі Рівненщини народилися дві пари двійнят. Одній сім'ї пощастило на дівчаток, іншій — на хлопчиків. Загалом у святкові дні народилося шістнадцять малюків. Торік у районі лелеки принесли 453 немовляти, **повідомляє Надія АДАМЧУК.**

■ Під час отримання хабара затримано керівника територіального підрозділу державної служби боротьби з економічною злочинністю одного із райвідділів міліції Житомирщини, який вимагав у приватного підприємця гроші за те, що не заважатиме його діяльності, **інформує наш власкор Олексій КАВУН.**

■ Припинити втручання в роботу Олександрійського колегіуму, що на Кіровоградщині, а також скасувати накази про звільнення з посади директора Сергія Коваленка вимагали від місцевої влади учасники мітингу біля міськради. Чиновники до протестувальників так і не вийшли, **передає наш кореспондент Петро МЕЛЬНИК.**

На Міжбанківському валютному ринку вчора продовжував зростати курс долара і євро *(УНІАН)*

Розвиток стратегічного партнерства з США є одним із наших пріоритетів

Голова Верховної Ради України Володимир Рибак сподівається, що проведення у минулому році парламентських виборів в Україні та США надасть додаткові можливості для інтенсифікації взаємодії між Верховною Радою та Конгресом США.

«Ми приділяємо важливу роль українсько-американській міжпарламентській співпраці для подальшого зміцнення відносин стратегічного партнерства між нашими країнами», — заявив В. Рибак під час зустрічі з Надзвичайним і Повноважним Послом США в Україні Джоном Теффтом у п'ятницю **(на знімку).**

В. Рибак повідомив, що у лютому у Верховній Раді України планується сформувати депутатську групу з міжпарламентських зв'язків зі Сполученими Штатами Америки, висловивши сподівання, що вона буде однією із найчисельніших. На сьогодні бажання стати членами цієї групи виявили майже 60 депутатів, сказав Голова Верховної Ради.

Керівник парламенту зазначив, що у 2013 році керівництво нашої держави вважає за необхідне зосередити увагу на співпраці з ряду питань, які становлять виклики та загрози як для України, так і для США. Серед них В. Рибак назвав взаємодію з питань енергетичної безпеки, зміцнення режимів нерозповсюдження зброї масового знищення, здійснення координованих спільних кроків з подолання наслідків світової економічної рецесії. «Ці питання наповнюють порядок денний наших двосторонніх відносин на 2013 рік», — сказав він.

Голова Верховної Ради також заявив, що Україна розглядає цьогорічне головування в ОБСЄ як реальну можливість зробити свій внесок у зміцнення безпеки і стабільності в регіоні. «Україна перебуває в центрі загальноєвропейських процесів, і як позаблокова держава може відігравати конструктивну об'єднуючу роль у безпековому діалозі, який відбувається на платформі ОБСЄ», — наголосив він.

В. Рибак також зазначив, що Україна вітає вихід таких провідних американських компаній, як «Шеврон» та «ЕксонМобіл» на вітчизняний енергетичний ринок, та готова розвивати співпрацю у сфері передових енергетичних технологій, зокрема, пов'язаних з видобутком сланцевого газу.

Прес-служба Верховної Ради України.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Перша сесія сьомого скликання завершила свою роботу

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове засідання 11 січня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Одразу після голосування депутати від опозиції **Ірина Геращенко («УДАР») та Олег Тягнибок («Свобода»)** вкотре наголосили, що, попри вимоги опозиційних фракцій, головуючий не оголосив прізвища відсутніх депутатів, тож їхні картки не заблоковано. У цей час Олександра Кужель («Батьківщина») зайняла місце біля парламентської трибуни. Підтримали свою колегу й інші опозиціонерки. **О. Кужель** заявила, що депутати-жінки вимагають справедливого ставлення до жіноцтва. У цьому контексті вона наголосила, що обраниці наполягають на присутності Генерального прокурора Віктора Пшонки у сесійній залі і його звіті про порушення прав жінок в Україні. Крім того, зустрічі жінок-парламентаріїв з лідером опозиції Юлією Тимошенко. «Це є виконання закону, і цього нам ніхто не може заборонити», — наголосила вона. А також — зняти камери спостереження за Ю. Тимошенко, замінити чоловіків-охоронців на жінок та дозволити Ю. Луценку оперуватися в незалежній клініці «Оберіг». «Це наші п'ять вимог. І якщо вони не будуть виконані, то ми влаштуємо такий жіночий бунт, що всі згадають, з чого починається Україна — з жіноцтва», — констатувала вона.

Обурення опозиції викликали й зафіксовані нею факти неособистого голосування депутатів під час кадрових призначень. А також заяви новообраного голови НБУ про стабільність національної валюти. «У жовтні країна втратила 1,5 млрд. валютних запасів. У листопаді — 1,5 млрд., у грудні — 1 млрд. Це свідчить лише про одне — в країні відбувається повзуча і прихована девальвація гривні», — наголосив **Павло Розенко («УДАР»).**

У свою чергу, **лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк** заявив, що у разі виявлення фактів неособистого голосування за призначення **І. Соркіна (на знімку)** на посаду голови НБУ — опозиція створюватиме слідчу комісію з питання незаконного призначення глави Нацбанку.

Потому сесія за скороченою процедурою обговорила проект постанови про заяву Верховної Ради «Про підтримку курсу України на інтеграцію до Європейського Союзу». Доповідаючи свій проект, Арсеній Яценюк зауважив: «Європейська інтеграція — це не просто декларація. Це те, чого очікують мільйони українців. У першу чергу, це безвізовий режим для наших співвітчизників та економічне зростання, яке вкрай потрібне нашій країні. Україна не піде в минуле, яке є Радянський Союз під назвою Митний союз. Україна піде в майбутнє». **Сергій Тігіпко (Партія регіонів)** заявив, що їхня фракція не підтримуватиме запропонований документ. Депутат повідомив також, що підготував власний проект, який не є заполітизованим, як опозиційний. Свій варіант представив і **позафракційний Петро Порошенко.** Врешті депутати підтримали пропозицію профільного комітету і відправили всі проекти постанов на повторне перше читання. На їх основі комітет має підготувати один узгоджений документ, який парламентарії розглянуть на першому пленарному засіданні другої сесії.

Юрій Мірошниченко.

Ігор Мірошниченко.

Проект закону, який передбачав декриміналізацію статей, за якими засуджено Ю. Тимошенко, про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів з метою забезпечення міжнародно-правових зобов'язань України, підготовлений Віктором Швецем депутати відхилили («за» — 161).

Питання ратифікації сесія розглядала без представників опозиції, більшість яких залишила сесійну залу після того, як табло системи «Рада» висвітило результати голосування за декриміналізацію статей Кримінального кодексу.

Депутати, зокрема, ухвалили Угоду між Кабінетом Міністрів України та урядом Російської Федерації про взаємодію з питань попередження надзвичайних ситуацій, пожеж і ліквідації їх наслідків у населених пунктах, в яких розташовано об'єкти Чорноморського флоту РФ на території України. І хоча, за словами **Нестора Шуфрича**, тут йшлося не про Чорноморський флот, а лише про діяльність рятувальників і захист життя людей, під час розгляду цього питання сталася бійка між депутатом-опозиціонером та регіоналом, яких оперативно розняли решта обранців. Саму ж угоду сесія змогла ратифікувати лише з другої спроби (228 «за»). Після розгляду питань ратифікації **Голова Верховної Ради Володимир Рибак** оголосив про закриття першої сесії сьомого скликання. На початку ранкового засідання Голова Верховної Ради повідомив про створення низки міжфракційних депутатських об'єднань — «Одеса» (голова Сергій Ківалов), «За єдину помісну православну церкву» (голова Олег Медуниця), «Вінничина» (голова Григорій Заболотний), «Ветерани Афганістану та Чорнобиля за майбутнє» (голова Сергій Куніцин). Крім того, головуючий повідомив, що на депутата від фракції «УДАР» Володимира Курінного 10 січня о 8 годині вечора скоїли напад двоє невідомих. Глава парламенту з цього приводу мав розмову із міністром внутрішніх справ Віталієм Захарченком, який триматиме це питання на особистому контролі.

Із днем народження цього дня вітали Олександра Біловола.

Олена ГОРБУНОВА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Миротворці знову поїдуть до Африки

Пленарне засідання 10 січня

О 16-ій годині роботу парламенту було продовжено — представники опозиції розблокували президію і трибуну. Глава парламенту Володимир Рибак поінформував про домовленості на Погоджувальній раді: було вирішено додати до порядку денного питання, на яких зранку наполягала опозиція. Це проекти законів про внесення змін до Кримінального та Кримінального процесуального кодексів (у авторстві В. Швеця), закон про амністію у 2013 році (проект А. Кожем'якіна), постанови про підтримку євроінтеграційних прагнень українського народу і укладення Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом. Окрім того, до порядку денного було включено кадрові питання, ратифікацію міжнародних угод, проекти постанов про призначення позачергових виборів, затвердження календарного плану проведення другої сесії.

Перед початком голосування голова фракції «Свобода» Олег Тягнибок від імені опозиції почав вимагати вилучити картки відсутніх на засіданні народних депутатів, щоб кожен депутат голосував особисто. В. Рибак зачитав прізвища відсутніх на пленарному засіданні народних депутатів. За даними парламентського секретаріату, були відсутні з поважних причин лише двоє депутатів. Однак опозиціонери помітили, що деякі депутати-регіонали голосують за своїх відсутніх колег. Глава парламенту закликав усіх депутатів голосувати особисто і лише за себе.

Народні обранці включили до порядку денного низку законопроектів і постанов, у тому числі й ті, на яких наполягали опозиційні фракції.

Щоб ухвалити проект постанови про звільнення Сергія Арбузова з посади голови Національного банку України забракло голосів — «за» проголосували лише 217 депутатів. Лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк почав вимагати, щоб С. Арбузов відзвітував у парламенті за свою роботу на посаді голови НБУ та доповів про стан грошово-кредитної політики держави та її золотовалютні резерви. Однак представник Президента у Верховній Раді Юрій Мірошниченко запевнив, що за законом не є обов'язковим ані присутність, ані звіт колишнього голови НБУ під час розгляду подання Президента про його відставку. Для повернення до розгляду питання про звільнення С. Арбузова також не вистачило голосів.

На пленарному засіданні було прийнято лише один проект закону — про схвалення рішення Президента України про направлення національного контингенту для участі України в Операції ООН у Кот-д'Іваурі та транскордонних операціях у рамках міжмісійного співробітництва між Місією ООН у Ліберії та Операцією ООН у Кот-д'Іваурі. Доповідач законопроекту — голова підкомітету Комітету з питань національної безпеки і оборони Олександр Кузьмук зауважив, що прийняття цього закону позитивно вплине на зростання міжнародного авторитету України, посилить позиції нашої країни як надійного члена Організації Об'єднаних Націй, сприятиме зміцненню подальшої співпраці з ООН у сфері миротворчої діяльності, а також дозволить військовослужбовцям Збройних Сил підтримувати на високому рівні професійні навички та набути цінний досвід у міжнародних операціях.

Народні депутати не підтримали проект постанови про припинення повноважень народного депутата І. Прасолова. На вимогу фракцій Партії регіонів та КПУ у засіданні була оголошена перерва, після якої головуючий закрив пленарне засідання.

Голова Верховної Ради оголосив про входження народних депутатів Юрія Благодира, Олександра Засуха і Юрія Поляченка до складу фракції Партії регіонів.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Арсеній Яценюк: Україна не піде в минуле, яке є Радянський Союз під назвою Митний союз

На Кіровоградщині — молодий керівник і величезний потенціал

Кіровоградщина — не депресивна область. Це — енергетичне серце нашої держави, потужний аграрний регіон, танцювальна столиця України. З такими напутніми і водночас прощальними словами звернувся до кіровоградців уже колишній голова обласної державної адміністрації, а нині — заступник глави адміністрації Президента України Сергій Ларін на представленні нового керівника області. Ним став теж колишній перший заступник голови ОДА Андрій Ніколаєнко, якого в новій іпостасі представив віце-прем'єр-міністр Олександр Вілкул.

Новопризначений наймолодший віднині в Україні керівник області має дві вищі дипломатичні освіти, встиг попрацювати в дипломатичних представництвах, у Кабінеті Міністрів і Верховній Раді, знає кілька іноземних мов.

Мимоволі представлення перетворилося на велелюдне прощання з колишнім головою ОДА — присутні аплодували йому стоячи, а сам Сергій Ларін не міг стримувати сліз.

Промовці — голова наглядової ради ПАТ «НВП «Радій», голова правління Кіровоградського обласного відділення Українського союзу промисловців і підприємців Євген Бахмач, генеральний директор ТОВ «УкрАгроКом», депутат обласної ради Анатолій Кузьменко, художній керівник та солістка академічного театру музики, пісні й танцю «Зоряни» народна артистка України Антоніна Червінська, головний лікар обласної лікарні, депутат міської ради Лариса Андреєва, голова обласної ради Микола Ковальчук — відзначили велику роль Сергія Ларіна в згуртуванні кіровоградців у роботі на користь області. Вони щиро подякували за велику увагу до села, за вагомі й знакові проекти в охороні здоров'я, особливо — за центри: перинатальний і судинний та ранньої діагностики, онкодиспансер, за велику підтримку галузі культури й народної творчості...

«Лише за оновлений театр Кіровоградщина пам'ятатиме вас завжди», — запевнила Антоніна Червінська.

Насамкінець Сергій Ларін підсумував: «Я гордий, я пишаюся Кіровоградщиною і тим, що я тут жив і працював».

Тим часом Андрій Ніколаєнко висловив упевненість, що в своїй роботі зможе розраховувати на допомогу і підтримку як з боку адміністрації Президента в особі Сергія Ларіна, так і з боку Кабінету Міністрів в особі Олександра Вілкула. А сам працюватиме над тим, щоб кожному жителю області жилося гарно й комфортно...»

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

На знімку: на зустрічі з журналістами (зліва направо) Андрій Ніколаєнко, Олександр Вілкул, Сергій Ларін.

Фото автора.

Регіонали підтримають проект постанови про євроінтеграцію

Партія регіонів має намір на наступній сесії підтримати проект постанови про євроінтеграцію України. Про це під час брифінгу заявив її лідер **Олександр ЄФРЕМОВ (на знімку).**

«Ми голосуватимемо за той документ, який буде відпрацьований консенсусно», — сказав він.

На запитання про те, чи докладатиме ПР зусиль у процесі роботи над проектом постанови для того, щоб у цьому документі не містився пункт про звільнення Юлії Тимошенко і Юрія Луценка, парламентарій відповів: «Ми ні на чому не наполягатимемо. Рішення із цього питання буде ухвалено перед голосуванням, коли буде готовий проект постанови».

Крім того, він спрогнозував, що перевибори в п'яти проблемних округах будуть проведені в березні або травні. «Як відомо, було звернення нашого колеги до Конституційного Суду. Ми зібрали відповідну кількість підписів, і як тільки Конституційний Суд дасть відповідь, буде ухвалено рішення по перевиборах у п'яти округах», — зазначив О. Єфремов.

Парламентарій розповів, що в лютому міністра оборони Павла Лебедева буде позбавлено депутатських повноважень. «Він є затвердженим міністром, і в нього є 30 днів для того, щоб вирішити це питання і внести відповідний проект постанови (заяву про складення депутатських повноважень) у Верховну Раду», — сказав він.

Також народний обранець заявив, що нині конструктивної роботи в новій Верховній Раді немає. «Дуже сподіваюся, що в кінцевому підсумку ми з представниками опозиції все-таки налагодимо роботу, і вона буде конструктивною», — наголосив регіонал.

За словами О. Єфремова, біло-сині сподіваються, що Верховна Рада все-таки виконуватиме свою головну функцію законодавчого органу влади. Бійки в новому парламенті, за його словами, свідчать про те, що «притирання проходить дуже непросто».

Сергій ОЛЕКСАНДРІВ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Свободівці» говорять про доцільність дострокових виборів

ВО «Свобода» сподівається на дострокові парламентські вибори. Про це під час брифінгу заявив лідер фракції **Олег ТЯГНИБОК (на знімку)**. «Якщо далі продовжуватиметься така практика діяльності більшості, то сама ситуація може призвести до дострокових парламентських виборів. В умовах складної політичної та економічної ситуації це навіть було б доцільно», — підкреслив він.

Крім того, Олег Тягнибок повідомив, що ВО «Свобода» передало для реєстрації у Верховній Раді декілька економічних законопроектів. Це, насамперед, проекти законів про спрощену процедуру державної реєстрації суб'єктів малого підприємництва, про повернення капіталів, які перебувають в офшорних зонах, про ліквідацію приватних монополій тощо.

Також народний обранець розповів, що «свободівці» в понеділок братимуть участь в акції проти незаконного рішення ухваленого стосовно родини Павличенків та в інших акціях.

Сергій МЮЛЛЕР.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ОФІЦІЙНО

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про звільнення Арбузова С. Г. з посади Голови Національного банку України

Відповідно до пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Звільнити АРБУЗОВА Сергія Геннадійовича з посади Голови Національного банку України.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
11 січня 2013 року.
№ 17-VII.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про призначення Соркіна І. В. на посаду Голови Національного банку України

Відповідно до пункту 18 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада України **постановляє**:

Призначити СОРКІНА Ігоря Вячеславовича на посаду Голови Національного банку України.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
11 січня 2013 року.
№ 18-VII.

ПОСТАНОВА
Верховної Ради України

Про дострокове припинення повноважень народного депутата України Прасолова І. М.

Відповідно до пункту 1 частини другої статті 81 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Припинити достроково повноваження народного депутата України Прасолова Ігоря Миколайовича, обраного в загальнодержавному багатомандатному виборчому окрузі, ПАРТІЯ РЕГІОНІВ, у зв'язку з особистою заявою про складення ним депутатських повноважень.

Голова Верховної Ради України В. РИБАК.

м. Київ,
11 січня 2013 року.
№ 19-VII.

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Молоко — не розкіш

У Комітеті з питань аграрної політики та земельних відносин обговорено низку законодавчих та організаційних питань.

Зокрема, комітет підтримав пропозиції Президента України до ухваленого Верховною Радою законопроекту «Про розвиток виробництва та споживання біологічних палив». Законопроект визначає правові, економічні, екологічні, соціальні та організаційні засади виробництва і споживання біологічних палив на основі використання біологічної енергетичної сировини та біохімічних методів її переробки і спрямований на створення необхідних умов для організації та правового регулювання обігу таких палив в Україні.

Окрім того, комітет вирішив запропонувати Верховній Раді визначитися стосовно підтримки пропозицій Президента України до ухваленого Верховною Радою Закону «Про внесення змін до статті 3 Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України» щодо регулювання закупівельних цін на молоко», спрямованого на удосконалення механізму державної підтримки агропромислового комплексу, зокрема аграрних інтервенцій, та забезпечення доступу до товарів молочної групи всім верствам населення незалежно від рівня їхніх грошових доходів.

Під час засідання голова комітету Григорій Калетнік наголосив, що керівництво комітету поставило жорсткі вимоги явки на засідання комітету народних депутатів.

Будівництво в заповідниках має бути заборонено

Проблеми збереження Гостиного двору, Національного заповідника «Софія Київська», Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника, державного заповідника «Стародавній Київ» та інших об'єктів культурної спадщини було розглянуто під час слухань **у Комітеті з питань культури і духовності.**

Відкриваючи слухання, голова комітету В'ячеслав Кириленко наголосив, зокрема, на тому, що попри певні позитивні зрушення, які відбулися із часу прийняття базового законодавчого акта в сфері охорони культурної спадщини — Закону «Про охорону культурної спадщини», ситуація у цій сфері кардинально не покращується. За його словами, з'являються нові проблеми і нові виклики, «пов'язані з можливістю нажитися на культурній спадщині».

Учасники слухань зазначили також, що сьогодні в країні залишається загрозливою ситуація з несанкціонованими археологічними розвідками та розкопками, дуже повільно просувається нормативно-правове забезпечення охорони культурної спадщини.

За підсумками обговорення учасники слухань запропонували комітету розробити відповідні рекомендації. Зокрема, Верховній Раді було запропоновано підтримати внесення будівлі Гостиного двору до Переліку пам'яток культурної спадщини, що не підлягають приватизації, а Кабінету Міністрів — оголосити мораторій на будь-яке будівництво на території об'єкта «Київ: Собор Св. Софії, Києво-Печерська Лавра та прилеглі монастирські споруди», включеного до Списку Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

За повідомленнями інформаційного управління Верховної Ради.

ЦИФРА

У 2013 році державним бюджетом передбачено на видатки розвитку в сфері охорони культурної спадщини лише 337,5 тис. грн.

ФОТОФАКТ

Перший заступник голови Комітету з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму Ельбрус Тедеєв, голова комітету Артур Палатний під час засідання комітету, на якому, зокрема, розглянуто проект закону про внесення змін та доповнень до Сімейного кодексу (щодо усиновлення).

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сьогодні в країні залишається загрозливою ситуація з несанкціонованими археологічними розвідками та розкопками

НОВИНИ

У Києві в результаті пориву вуличної магістралі в Солом'янському районі майже десять будинків залишилвся без тепла *(«Незалежне бюро новин»)*

Голова Міненерговугілля Едуард СТАВИЦЬКИЙ обговорив з послом США в Україні Джоном Теффтом питання співробітництва у сфері енергетики. Йшлося, зокрема, про видобуток нетрадиційних джерел вуглеводнів, у яких беруть участь американські компанії, *повідомляє урядовий сайт*

Сніг пішов! Готуйсь до комунального «армагеддону»?

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Наразі дорожники області мають десятиденний запас солі, 20 тисяч літрів дизельного пального та 15 тисяч бензину. За інформацією заступника начальника Головного управління праці та соціального захисту ОДА В'ячеслава Микульця, цієї зими уже зафіксовано чотири випадки обмороження. Сформовано запаси їжі, води та медикаментів для соціальних установ. У районах діють їдальні для безхатченків та всіх, хто потребує допомоги. Уся техніка теруправління МНС також готова до роботи. До речі, **нагадує наш власкор Василь НИТКА,** на гірських дорогах залишається небезпека сходження снігових лавин...

Протягом години на автошляху Львів—Чоп поблизу райцентру Миколаїв 10 січня трапилося чотири аварії. І це при тому, що машини рухалися з мінімальною швидкістю, адже дорога більше нагадувала ковзанку.

Василь Нога, керівник будівельної фірми зі Львова, поспішав до Славського. Відразу за обласним центром був змушений зменшити швидкість. Міжнародна автотраса виявилася неготовою до зимового періоду. Слизьку дорогу ніхто не посипав піском і не розчищав.

Потужний джип ледве повз зі швидкістю 60 кілометрів і не слухався водія. Через 15 кілометрів за Деревачем машину несподівано понесло до глибокого кювету. Водій почав маневрувати, але авто, яке не слухалося, кидало в різні сторони. Машина розвернулася на 180 градусів і вдарилася правим крилом об металевий турнікет, що розділяв смуги автомобільного руху. Власник авто зазнав збитків на кілька тисяч гривень. Та якби не металева опора, зіткнення з іншими автомобілями було б не уникнути.

Місцевим водіям добре відомий цей відрізок біля районного центру Миколаїв (йдеться про 20 кілометрів дороги між Львовом і Пісочним). Тут часто бувають потужні вітри і траса моментально покривається ожеледицею. Транзитні ж автовласники про льодову пастку не знають, тому часто потрапляють в аварії, **повідомляє наш власкор Богдан КУШНІР.**

Майже 70 кілометрів дороги від Львова до Стрия Василь Нога подолав аж за дві години. У нашого співрозмовника та в інших водіїв виникали і запитання: що роблять і куди дивляться дорожні служби Львівщини? Навряд про ці щорічні проблеми не знають у Миколаївській райдержадміністрації та Львівській ОДА, в інспекції з автомобільних доріг. Та чому мовчки спостерігають, як міжнародна траса перетворилася в льодову ковзанку?

Сумний досвід минулих років, коли Запорізька область була серед лідерів за кількістю загиблих від морозів, змусив місцеву владу змінити ставлення до організації профілактики та порятунку людей. Розташування центрів обігріву продумано так, щоб переміститиих у райони та до великих і проблемних сіл. І ця тактика, схоже, цього сезону спрацювала. Чергові морози, до того ж зі снігом, хоч дещо зіпсували статистику (вже 136 осіб потрапили до лікарень з обмороженнями, з них — четверо дітей), однак все обходиться фактично без жертв. Об'єктивно: щоденні снігопади не дають змоги підтримувати дороги і тротуари в належному стані. Та суб'єктивно — не скрізь добре працюють комунальники. Усе це призвело до сплеску травматизму, — **передає наш власкор Леонід СОСНИЦЬКИЙ.**

На знімку: Не стає менше пацієнтів й у столичних травмпунктах.

Фото Сергія АНІЩЕНКА (Укрінформ).

Чернігівську мистецьку галерею «Круті сходи» опечатано

У Чернігові 10 січня відбулася протестна акція проти закриття галереї «Круті сходи». Її засновниця Тетяна Жогалко та її прихильники були невдоволені тим, що їхнє приміщення на другому поверсі опечатано, діяльність мистецької установи заблоковано.

Мистецька галерея «Круті сходи» заснована 1999 року. В ній виставляли і продавали роботи місцевих художників, різьбярів, майстрів. «Закриття галереї — це вандалізм, — заявила на акції депутат Чернігівської міської ради, голова громадської організації підтримки інвалідів «Шанс» Світлана Федорова. — Мені прикро, що внаслідок якихось політичних підкилимних ігор у заручниках опинилися діти, адже в галереї представлено роботи й дітей-інвалідів, якими опікується «Шанс».

Як повідомив нам голова обласного товариства «Просвіта» Василь Чепурний, правління організації змушене вдатися до непопулярних дій через фінансові борги приватних підприємців, які опікуються діяльністю «Крутих сходів». Триповерховий просвітянський будинок споживає чимало тепла, електроенергії. «Просвіта» не може утримувати його самотужки.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Чернігів.

Згадали засновника миколаївської «Просвіти»

«Микола Аркас в інтер'єрі часу» — таку назву мав вечір пам'яті, який відбувся до 160-річчя видатного громадського діяча, композитора та історика у Миколаєві.

Микола Аркас — грек за походженням. Він створив безсмертний музичний шедевр — оперу «Катерина», написав і видав власним коштом «Історію України-Руси», відкрив народну школу з українською мовою навчання, заснував та очолив товариство «Просвіта» у Миколаєві.

Для влади 7 січня — день народження Миколи Аркаса — цього року минуло непоміченим, якщо не брати до уваги те, що на лютий заплановано офіційну церемонію нагородження нових лауреатів премії імені М. Аркаса.

Вечір пам'яті організувала Науково-педагогічна бібліотека. Лунали виступи відомих миколаївців, які досліджують його спадщину, відбулися презентації рідкісних документів з фондів Державного архіву області, фотовиставка «Рід Аркасів у пам'ятках культури міста». Директор бібліотеки Тетяна Роскіна та кандидат філологічних наук, доцент, докторант Переяслав-Хмельницького педуніверситету імені Г. Сковороди Тарас Кремінь передбачили в програмі заходу незабутні хвилини живої музики. Зокрема, Ольга Дідусенко, лауреат Міжнародної премії вокалістів імені Миколи Глінки, виконала вокальну партію Катерини з опери Аркаса.

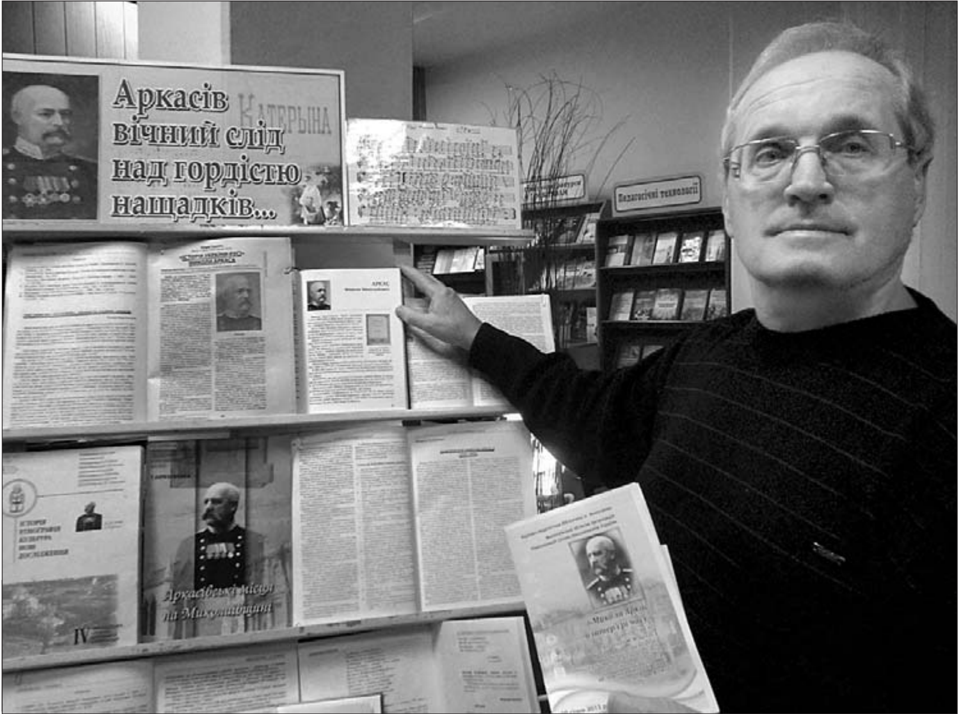
На вечорі прийняли звернення про підтримку популяризації відомого діяча. Ініційовано перейменування вулиці Карла Лібкнехта на Аркасівську, створення будинку-музею його родини, реставрацію монумента та спорудження пам'ятника, надання обласній премії імені Миколи Аркаса статусу всеукраїнської.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаїв.

На знімку: голова обласної організації Українського фонду культури Леонід Ржепецький знайомиться на вечорі з новими фактами з життя М. Аркаса.

Фото автора.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Через перешкоджання журналістам порушено кримінальну справу

Заяву про перешкоджання роботі журналістів внесено до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками кримінального злочину, передбаченого ч. 1 ст. 171 КК України. Коли 25 грудня на місце падіння військового вертольота на аеродромі в Олександрії прибула знімальна група телерадіокомпанії «Контакт ЛТД», їй не дозволили працювати. І хоч під час інциденту загинуло троє членів екіпажу і двоє фахівців з наземного обслуговування, військові вимагали від оператора припинити зйомку та віддати відзнятий матеріал. Отримавши відмову, вони силоміць відібрали у журналіста камеру, пошкодивши її, намагалися вилучити відеозапис. У конфлікт довелося втручатися працівникам міліції.

Повідомлення МВС України про порушення карної справи надійшло в Комітет з оперативного реагування на конфлікти за участю ЗМІ.

Вл. інф.

У Запоріжжі закохані схильні до суїциду

Через нещасливе кохання хотів заподіяти собі смерть 31-річний чоловік на очах у всього міста. Він намагався стрибнути з дамби, яка з'єднує дві частини Запоріжжя.

За кілька днів сталася нова подія. Цього разу після сварки з парубком дівчина подалася на дах 16-поверхового будинку, щоб і собі вкоротити віку. Хлопець не розгубився і встиг викликати рятувальників. Коли ті оперативно прибули на місце пригоди, то побачили, що 22-річний парубок утримує 21-річну дівчину за руку, намагаючись вмовити її не наближатися до прірви. Далі відбулася стандартна процедура евакуації жертви можливого суїциду. В операції було задіяно три одиниці техніки і 15 рятувальників.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

ЦИФРА

100 000 туристів відвідало свято Пампуха у Львові. Це дійство відбувається у місті шостий рік поспіль. Спеціально для нього встановили чотириметрову зірку та відкрили Різдвяну пошту, з якої відправили 4,5 тисячі вітальних листівок.

Богдан КУШНІР.

Львів.

Кермують наркомани зі стажем

Чергового маршрутчика в стані наркотичного сп'яніння виявили співробітники ДПС ДАІ з обслуговування Дніпропетровська на вулиці Панікахи. За повідомленням УДАІ області, на прохання екіпажа Державтоінспекції пройти медичний огляд водій таксі маршруту №107 відмовився. Вартові порядку склали адміністративний документ за ст. 130 Кодексу про адміністративні правопорушення і відправили автомобіль на штрафмайданчик.

Як виявися, раніше цей водій уже відправлявся в рейс «під кайфом». У 2007 році за подібне порушення Ленінський райсуд Дніпропетровська позбавляв його права на керування транспортними засобами на рік. Мабуть, не допомогло.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Вшанують тих, хто прославляє Бердичів

Уже всьоме в Бердичеві вшанують кращих мешканців міста. У новорічний вечір за старим стилем переможців назвуть у дванадцятьма номінаціями. Наприклад, у номінації «Працею звеличені» їх 17 — це працівники, стаж роботи яких перевищує півстоліття. Є й номінації «Найкращий в освіті», «Найкращий у культурі». Довгий цього разу список тих, кого нагородять у номінації «Найкращий у спорті». Номінацію «Моє квітуче місто» організатори вирішили присвятити події, що на початку літа зібрала тисячі людей: відкриттю відновленого Верхнього Храму в Костелі Непорочного Зачаття Пресвятої Діви Марії. Не залишаться поза увагою городян й успіхи у соціально-економічному житті міста.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Криза в автомобілебудуванні триває

Корпорація «Богдан», найбільший виробник транспортних засобів в Україні, у 2012 році зменшила порівняно з позаминулим роком випуск усіх марок автомобілів на 36,2 відсотка.

У грудні з конвеєрів автозаводу в Черкасах зійшло лише 92 автомобілі. Як повідомляє прес-служба корпорації, падіння виробництва пов'язане із скороченням ринку збуту та іншими об'єктивними факторами.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

У Рівному потребують модернізації та капітального ремонту 309 ліфтів, повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА

Кого представляли протестувальники?

Учора ЗМІ оприлюднили інформацію про напад на протестувальників, які захопили кабінет директора шахти «Червоний партизан», що в місті Свердловську на Луганщині. Гірники протестували проти масових скорочень на підприємстві та вимагали визнати Незалежну профспілку міста Свердловська (НПМС).

Як повідомляє Департамент зі зв'язків з громадськістю ДТЕК, директор шахти Костянтин Тюмиков виклав свою версію подій: «Жодного штурму за участю людей у спортивних костюмах і бойовиків на підприємстві не відбувалося». Представники НПМС, стверджує директор, залишили його кабінет самостійно після переговорів. Учора на шахті відбулося засідання профкому Профспілки працівників вугільної промисловості за участю членів трудового колективу та керівництва «ДТЕК Свердловантрацит». За словами К. Тюмикова, шахтарі «Червоного партизана» не підтримали дій лідера НПМС Костянтина Ільченка.

Відхрестився від організації акції й голова Незалежної профспілки гірників України Михайло Волинець. «НПМС не має жодного стосунку до Незалежної профспілки гірників України та незаконно використовує бренд Конфедерації вільних профспілок» — заявив він. Про скорочення на шахті М. Волинцю нічого невідомо. За його словами, компанія ДТЕК, яка з 2011 року є концесіонером «Свердловантрациту», намагається навести лад на підприємстві, і це не всім подобається.

ТИМ ЧАСОМ

У Києві «Ліва опозиція» та профспілка «Захист Праці» пікетували центральний офіс ТОВ «ДТЕК» (на знімку) на знак солідарності з протестувальниками, що захопили кабінет директора шахти «Червоний партизан».

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ФОТОФАКТ

10 січня під Києвом на відрізку дороги Бориспіль—Бровари дощенту згоріла вантажна фура.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Юні пацієнти отримали вітання від японських ровесників

Сотні дітей Житомирщини отримали святкові вітання з Японії. Здебільшого це яскраво оформлені саморобні листівки з новорічними побажаннями українською чи англійською мовами та орігамі. 600 таких послань надійшло на адресу обласної дитячої лікарні, 200 — для маленьких пацієнтів міської. Ще півтисячі привітань від японських дітей отримали їхні ровесники в Народицькому районі.

Японська благодійна організація «Чорнобиль—Тюбу», яка влаштувала цю акцію, підтримує тісні контакти також зі школою №12 та ліцеєм №25 у Житомирі, неодноразово проводила з ними спільні заходи, спрямовані на зміцнення дружби між нашими країнами. Вона передала нашим школярам через житомирський благодійний фонд «Заручники Чорнобиля» 600 вітань від їхніх однолітків із Країни вранішнього сонця.

Олексій КАВУН.
Житомирська область.

Поверталася за власні кошти поїздом на третій полиці

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Нас годували обіцянками

Валентина Олінійчук мала вилетіти з Варшави 8 січня. Цього ж дня в неї закінчувалася віза, тому залишити Польщу було дуже важливо. Інформація про затримку рейсу стала для неї неприємним сюрпризом. «Нас ніхто ні про що не попередив. А найприкріше те, що знали, що рейс скасовано, але не писали про це — на таблo в аеропорту миготіло оголошення про його затримку. Більше того, в якийсь момент вони навіть почали реєстрацію, яку потім скасували. Це все давало нам надії, що ось-ось — і полетимо. Чому одразу не сказали, що 8 січня жодного рейсу не буде», — обурюється Валентина.

Ще більше нарікань у неї на українських дипломатів, один з яких (третій секретар посольства України в РП Максим Музичко) приїхав до пасажирів і запевнив, що ведуться переговори із залізницею, щоб безплатно відправити усіх охочих. «Він нам сказав приїхати до аеропорту наступного дня о восьмій ранку. Але сам ані о восьмій, ані о дев'ятій, ані о десятій не з'явився. Урешті-решт я за власні кошти найняла таксі, поїхала на залізничний вокзал, купила квиток і приїхала додому (а їхати довелося на третій полиці!)», — скаржиться жінка.

«АероСвіт» тим часом вибачився за незручності й пообіцяв відшкодувати всі витрачені кошти. Утім, як цей процес здійснюватиметься в дійсності, поки що невідомо. Перевізник, який наголошує, що не є банкрутом, оголосив про початок процедури санації.

Перевізника навмисне «валять»?

Більше того, у компанії заявляють, що проти них уже давно грають не за правилами, звинувачуючи фінансовий департамент Міжнародної асоціації повітряного транспорту (IATA). «Так із початку року IATA BSP Україна — регіональний підрозділ системи взаєморозрахунків між авіакомпаніями та агентами з продажу авіаперевезень, брутально порушує затверджений IATA календар перерахунку коштів авіакомпанії за реалізовані авіаквитки. Це призводить до порушення графіку розрахунків авіакомпанії за надані їй послуги і як наслідок — до зриву багатьох авіарейсів. Окрім того, для пролонгації участі в IATA BSP перед «АероСвітом» було поставлено необґрунтовані, у десятки разів завищені фінансові вимоги. Таким чином, свідомо руйнується механізм взаємодії «АероСвіту» з агентами — учасниками IATA BSP у різних країнах», — пояснює перевізник.

Водночас компанія, яка можливо дійсно стала жертвою багатьох фінансових і політичних ігор, не вважала за потрібне заздалегідь повідомити пасажирів про проблеми. На її сайті з 5 по 8 січня (у період найбільших негараздів) не було жодної інформації, яка могла б зорієнтувати людей. Про відміну 17 рейсів 8 січня повідомила прес-служба «Борисполя», а не авіакомпанія. Однак, і на цьому біди «АероСвіту» не закінчилися. 10 січня п'яний громадянин Латвії телефоном «замінував» рейс перевізника Вільнюс—Київ. На щастя, цього разу пасажири не постраждали.

Тетяна ПАСОВА.

ДО РЕЧІ

У МЗС цілодобово працює «гаряча» телефонна лінія підтримки постраждалих (+38 044 238 16 57).

Садок збудували за кілька місяців

У селі Городок Маневицького району урочисто відкрили новий дитсадок. 24 серпня минулого року голова облдержадміністрації Борис Клімчук **(на знімку в центрі)** і на той час Перший заступник Голови Верховної Ради Адам Мартинюк заклали символічну капсулу в підмурівок, а вже наприкінці грудня будівництво садочка було завершено.

Щоб ця урочиста подія відбулася в рекордно стислий термін, добре потрудилися будівельники Луцької ПМК-19. До речі, цей колектив, який очолює Петро Гордійчук, минулого року звів ще один дитячий садочок у селі Нуйно Камінь-Каширського району.

Загалом у спорудження закладу інвестовано понад три мільйони гривень. Субвенція становить 2,32 мільйона гривень, решта — кошти меценатів і місцевого бюджету.

— Новий садочок, — відзначив, виступаючи на відкритті, Борис Клімчук, — це подарунок від Президента та уряду. Загалом 2012 року в області збудовано й реконструйовано 34 дошкільні навчальні заклади, з них чотири — у Маневицькому районі.

Під час відкриття садочка.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.
Фото автора.

СПОРТ

Тепер матчі обслуговуватимуть п'ятеро арбітрів

Футбол. Низка скандалів через незафіксовані взяття воріт і сумнівні порушення у карному майданчику призвела до того, що у весняній частині чемпіонату країни на матчах працюватимуть не три, як раніше, а одразу п'ять суддів.

Таке рішення прийняв комітет арбітрів Федерації футболу України. Схожу норму влітку минулого року введено в Італії. Отже, українська Прем'єр-ліга стане другим національним чемпіонатом у світі, де за поєдинком стежитиме ціла команда представників футбольної Феміди.

Щоправда, нам ще далеко до Італії, бо в Україні витрати багатьох команд залежать не від прибутків, а від статків спонсорів. Із урахуванням того, що припинила існування столична «Оболонь», на грані зникнення балансує «Арсенал» та ще кілька клубів, додаткові витрати у багатьох команд до річного бюджету просто не заклали. А гроші на арбітрів, до речі, власники клубів виплачують чималі. Так, у лютому минулого року гонорар для рефері підняли до 96 тисяч гривень.

Тепер президентам доведеться годувати і забезпечувати проживанням уже вісьмох. Отже, українська бригада арбітрів складатиметься з головного арбітра, двох лайнсменів, двох помічників за воротами, резервного рефері, інспектора і делегата.

Лише результати

Хокей. Регулярний чемпіонат ПХЛ України. 10 січня. «Леви» (Львів) — «Компаньйон-Нафтогаз» (Київ). 0:5 (0:1, 0:3, 0:1). «Сокіл» (Київ) — «Динамо» (Харків). 2:1 ОТ (0:1, 1:0, 0:0, 1:0).

Баскетбол. Чемпіонат країни. Суперліга. 10 січня. «Донецьк» — «Дніпро-Азот» (Дніпродзержинськ). 77:61 (15:17, 18:11, 28:15, 16:18).

НАМ ПОВІДОМЛЯЮТЬ, ЩО...

...вкрали залізницю

Сталося це на території військової частини, дислокованої в Сакському районі Автономної Республіки Крим. Пропажу виявили під час аудиту, у результаті якого стало очевидним, що колію вздовж лінії санаторіїв прибережної зони ще восени минулого року розібрали приватні підприємці. Роботи вони проводили начебто на підставі договорів купівлі-продажу.

Наразі слідчі називають розбирачів колії в протоколах «організованою групою невстановлених осіб». Шляхом обману вони заволоділи майном майже на 1 мільйон 200 тисяч гривень, **повідомляє прес-секретар прокуратури Кримського регіону України з нагляду за додержанням законів у воєнній сфері Ольга Коробко**.

Микола МАГДИЧ.
Севастополь.

...Іллічівський порт перевиконав річний план

На державному підприємстві «Іллічівський морський торговельний порт» (ІМТП) підведено підсумки роботи за рік. У 2012-му вантажообіг склав 14 млн. 514 тис. тонн. У порівнянні з 2011 роком ІМТП наростив перероблення вантажів на 984 тис. тонн. Плановий показник перевищено на 14 тис. тонн. Перероблено 5 млн. 368 тис. тонн генеральних, 1 млн. 656 тис. тонн наливних і 7 млн. 490 тис. тонн навалювальних вантажів.

«Минулий рік був непростим для підприємства, що обумовлено підготовкою до реформ у галузі, складною ринковою кон'юнктурою і кризовими процесами в економіці Європи, — розповів начальник Іллічівського морського торгового порту Олександр Григоращенко. — Але ми не лише зробили все, що залежало від нас, а й домоглися високих результатів. Вдалося відремонтувати та придбати необхідне перевантажувальне обладнання, розширити номенклатуру перероблюваних вантажів, відновити нормальну виробничу активність порту».

За 12 місяців в порту було оброблено 156342 вагона і 1677 суден. Найбільшу питому вагу в номенклатурі перероблюваних вантажів склали масло, зерно, руда, чавун і сірка.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеська область.

Європейський банк реконструкції та розвитку 2012 року інвестував в українську економіку 934 млн. євро в рамках 35 проектів (РБК)

У Донецьку прийнято трирічну програму розвитку дорожнього руху. Її завдання — знизити аварійність на автошляхах та вдосконалити рух транспорту і пішоходів. А тим часом в обласному центрі в четвер увечері трирічна дівчинка на санчатах потрапила під колеса автобуса. Від отриманих травм дитина померла, *інформує наш власкор Ліна Кущ*

Незвичайну оранжерею викрили правоохоронці в Одесі — в ній за всіма правилами агротехніки вирощували... коноплі. Власника наркооранжереї затримано. За попередніми даними, «навар» від такого бізнесу мав становити 750 тисяч гривень, *інформує наш власкор В'ячеслав Воронков*

Чарівники для особливої малечі

РАЗОМ З «ГОЛОСОМ УКРАЇНИ»

Мрії понад сорока дітей здійснив Дід Мороз напередодні й під час святкування Нового року після того, як до нього потрапили їхні листи. Цього разу він зі своїми помічниками завітав до діток із ДЦП, «дітей сонця» і «дітей дощу» віком від двох із половиною до одинадцяти років, які письмово звернулися до нього. Листи доброму чарівникові передали волонтери громадської організації «Серце матері» (голова Людмила Шукрута) у рамках акції «Стати чарівником для особливої дитини».

«Моє найбільше бажання — ходити...»

Пані Людмила каже, що такі діти мають надчутливість — дуже добре відчувають злих і добрих, чуйних і безсердечних людей...

Та найголовніше, що їх, добрих і чуйних людей, насправді не так уже й мало. Просто не всі хочуть собі в цьому зізнатися. А друзі «Голосу України», друзі таких дітей зізнатися в цьому не побоялися. І вийшла казка. Гарна передноворічна казка для тих дітей, які не такі, як усі...

Тож навіть уявити важко, що діялося в маленьких ніжних дитячих душах, коли почувся стук у двері й на порозі з'явився... Дід Мороз зі своїми помічниками — тітонькою Людою, Володею, Катрусею і їхнім дідусем Володею (Володимиром Поляковим). Дід Мороз довго порпався у своєму чарівному бездонному мішку, все допитуючись, чого ж саме хотіли діти? А потім зненацька діставав саме ту річ і саме таку, яку бачили у своїх мріях і снах хлопчики та дівчатка. І в домівках, де не завжди весело, де часто на Новий рік немає навіть ялинки, залунав радісний сміх. Сміх віри в казку та людей. І в те, що, врешті-решт, бажання збуваються.

Щоб такі мрії стали реальністю, захотів один із друзів «Голосу України», директор фірми «Полівер» Володимир Поляков зі своїми маленькими помічниками — онуками Катею та Володею. Вони з журналістами нашої газети відгукнулися на прохання про допомогу мало не найперші. А подарунки від їхнього імені вручав, звісно, справжнісінький Дід Мороз (співробітник «Поліверу» Григорій Вільченко). По секрету — востаннє чарівним дідусем він був ще в далеких 80-х. Та коли почув, чиї бажання треба виконувати, погодився без вагань. А свято від того лише виграло, бо експромт — то найкращий спосіб говорити та робити від душі, по-справжньому...

«Дідусю Морозе, ти знаєш, що в нас немає тата, і мамі дуже важко...»

У той час, як наші чада хочуть отримати новенькі мобільні телефони чи планшети, дітки з ДЦП та іншими фізичними обмеженнями мріють про абсолютно земні речі. Скажімо, про машинку чи конструктор, чобітки чи дитячу енциклопедію. Найбільше помічників, які допомагали Дідові Морозу читати листи, зворушили слова сестрички маленької дівчинки Ангеліночки Тищенко, яка має вроджену аномалію головного мозку.

У листі дитина пише: «...нашій мамі зараз дуже важко. Я прошу тебе, дідуню, зроби так, щоб моя сестричка ходила, і я могла гуляти з нею за ручку».

Для себе Віка попросила конструктор, а для сестрички — розвивальну гру.

Спочатку Дід Мороз завітав до Андрійка Майбороди. Ці відвідини для хлопчика стали несподіванкою, хоча із самого ранку з вуст Андрійка тільки й звучало ім'я бажаного гостя. Казковий дідусь застав родину за виконанням домашнього завдання й нагородив малого за старанність, витягнувши з казкового мішка давню мрію хлопчика — іграшковий «Джип». Та не простий, а радіокерований, з пультом і на акумуляторних батарейках.

У кімнаті Самірчика Іскандерова все заставлено та обклеєно персонажами з улюбленого мультику «Тачки». Але такого набору, який подарував йому Дід Мороз — практично цілий автопарк, у малого автолюбителя ще не було. Під час недовгої зустрічі з казковим Дідом Мороз Самір тільки те й робив, що захоплено розповідав про кожного персонажа поіменно. А ще продемонстрував на моніторі підготовлену разом із мамою подяку за новорічний сюрприз.

А Дід Мороз уже поспішав далі, щоб поспілкуватися з іншими малюками, приділити ту краплинку уваги, якої так не вистачає обділеним діткам.

Дуже зраділа його появі Наталочка Макогон. Талановита й скромна дівчинка ледь-ледь посміхалася, дивлячись з недовірою на Діда Мороза з чобітками в руках — саме такими, про які вона писала в листі про омріяний подарунок...

Так чомусь стається, що більшість сімей, які мають діток з обмеженими можливостями, живуть дуже скромно. Для них отримати будь-який подарунок — це вже велике щастя. Тому «Серце матері» допомагає таким сім'ям і з одягом та взуттям, і з книжками та іграшками...

Саме такі чобітки від справжнісінького Діда Мороза мріяла отримати під час Новорічних свят Наталочка Макогон, кіровоградська дівчинка, яка понад усе у світі хоче почати ходити. Та ще багато інших подарунків, які їй вручив директор підприємства Володимир Поляков зі своїми маленькими помічниками — онуками Катею та Володею.

«Хочемо, щоб вони хоча б раз побачили вогні головної обласної ялинки...»

Дорослі теж мають свої мрії. Вони — продовження мрій їхніх дітей. У батьків названих малюків вони про те, щоб їхні чада змогли побувати на головній обласній ялинці, поглянути на її святкові вогні в чепурній філармонії чи казковому театрі. Адже для таких малят багато років поспіль Новий рік — свято у вузькому сімейному колі...

На прохання про виконання таких бажань відгукнувся ще один дідусь-чарівник — голова обласної ради Микола Ковальчук. І добрі дорослі підготували для малечі таку ялинку.

У діток із фізичними обмеженнями дуже багатий внутрішній світ, який вони реалізують через мистецтво — чи не єдиний доступний для них спосіб самовираження. Тож у казці з Дідом Морозом чарівниця Людмила Шукрута, знаючи про таланти кожного, переймалася, щоб подарунок був саме такий, який допомагав би діткам реалізовувати свій творчий потенціал. Наталочці, наприклад, окрім яскраво-червоних чобітків-«дутиків», стануть у нагоді набір для вишивання та великі пазли, які вона любить складати.

Володимиру Полякову, який відгукнувся на запрошення приєднатися до акції «Стати чарівником для особливої дитини» одним із перших, дуже подобається дарувати дітлахам радість. Людина з добрими очима й такою само душею, дідусь Володя з радістю, задоволенням і захопленням разом із Дідом Морозом вручав малечі подарунки та кожному приділяв увагу. Особливо близькі серцю справжнього чоловіка, батька та дідуся заповітні хлопчачі мрії. Такі, як — будемо сподіватися! — у майбутніх учених Данилка Комара та Ахатика Кисельова — дитячі енциклопедії...

А ще, крім виконання заповітної мрії, кожна дитина, за традицією отримала від Діда Мороза та тітоньки Люди солодощі, які передали для діток люди, які завжди про них дбають.

«Голос України» теж долучився до вручення святкових подарунків. Цьогоріч кожна названа сім'я матиме змогу безплатно отримувати та читати нашу газету. Адже в ній також чимало цікавої й корисної інформації.

Тетяна ЛЕВІНСЬКА,
Петро МЕЛЬНИК.
Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Подарунки та іграшки — із рук головного міліціонера Донеччини

Вихованці дитбудинку раді гостям у формі.

Гостей у формі зустрічали в обласному спеціалізованому будинку дитини «Малятко». Привітати його вихованців приїхав начальник ГУМВС України в Донецькій області Віктор Дубовик, який став почесним гостем на дитячому святі.

Маленькі артисти співали, водили хороводи, танцювали і приймали солодкі подарунки та іграшки з рук головного міліціонера області. Загалом напередодні і під час Новорічних свят керівництво міліції області відвідало понад 20 дитячих будинків та інтернатів. На цих зустрічах правоохоронці дізнаються про проблеми і труднощі підшефних та допомагають їх долати у міру сил та можливостей.

Вл. інф.

Фото надане відділом зі зв'язків із громадськістю ГУМВС України в Донецькій області.

Підсумок марафону — врятовані життя

Підбито підсумки благодійного марафону, який стартував 1 лютого минулого року за ініціативи керівників і студентів Житомирського національного агроекологічного університету та благодійної організації «Фонд допомоги онкохворим дітям «Разом до життя».

Спільними зусиллями було зібрано 278,5 тисячі гривень. Їх використано на лікування дітей, родини яких не мали фінансової можливості боротися із недугою самостійно. Результатом стало 12 врятованих життів дітей, які ще вчора були важкохворими. І хоча вони ще потребують препаратів, які підтримують їхнє здоров'я, головна небезпека вже позаду. Щороку маленькі жителі Житомирщини, в яких виявлено захворювання на рак, потребують три мільйони гривень тільки на ліки. Коштів, які виділяє обласна влада, недостатньо для перемоги над хворобою. Тому такою важливою є участь кожного небайдужого громадянина у благодійній акції, наголошували ініціатори марафону.

Вл. інф.

Навіть уявити важко, що діялося в маленьких ніжних дитячих душах, коли почувся стук у двері й на порозі з'явився... Дід Мороз

Кваснєвський не втрачає віри

«Місія Європарламенту має бути продовжена до листопада» — таку пропозицію висловив екс-президент Польщі Олександр Кваснєвський (на знімку) *під час здачі звіту про роботу спеціальної спостережницької місії у його та екс-президента ЄП Пата Кокса складі, діяльність якої мала тривати до 1 січня.*

Своє бачення ситуації в Україні та її перспектив спеціальні посланники Європарламенту представили днями голові ЄП Мартінові Шульцу. Наголосивши, що місії ЄП вдалося створити «ефективний канал зв'язку та діалогу» шляхом напрацювання довіри і офіційного Києва, і опозиційних сил, Кваснєвський запропонував не відмовлятись від нього «на етапі, коли для вирішення залишається ще стільки справ».

Прохання щодо продовження терміну роботи місії до листопада 2013 року екс-президент обгрунтував тим, що саме на цей час заплановане проведення у столиці Литви — Вільнюсі — Саміту Східного Партнерства з підписанням Угоди про Асоціацію з Україною в порядку денному.

Кваснєвський визнав, що їхня з П. Коксом понад піврічна місія (розпочала роботу у червні 2012 р. — **Авт.**) не домоглася виконання головного покладеного на неї завдання — звільнення з ув'язнення Юлії Тимошенко. Водночас він назвав це ще одним аргументом на користь продовження роботи спецпосланників в Україні, але з паралельним «здійсненням натиску на Київ з боку європейської думки». На його думку, у справі ув'язненої «з гуманітарної точки зору» на сьогодні «найважливішим є те, що експрем'єрові надається лікування» й що вона перебуває під опікою німецьких медиків.

Порівнюючи ситуацію нашої держави з її найближчими пострадянськими сусідками — Білоруссю та Російською Федерацією, авторитетний польський політик наголосив, що «попри всі застереження, всю критику, яку можна висловити на адресу України», вона «є найбільш просунутою» з точки зору відповідності європейським стандартам. Резюме Кваснєвського таке: «Україна вимагає часу та терплячості, а також спільного політичного підходу».

Свій вердикт у справі пропозицій Кваснєвського видасть 31 січня Конференція голів Європарламенту — орган ЄП у складі голови Європарламенту, голів фракцій та представників позафракційних депутатів (працює за принципом консенсусу, в разі недосягнення якого голосування відбувається з урахуванням кількості депутатів фракцій. — **Авт.**). Місіонери налаштовані оптимістично: у Брюсселі після зустрічі з Шульцом Кваснєвський заявив, що для продовження роботи місії є добра воля голови ЄП, а також української влади і опозиційних сил.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.
Варшава.

Міграційна служба діє за новими правилами

З початку січня Державна міграційна служба України виконує функції, які раніше належали до компетенції підрозділів департаменту у справах громадянства, імміграції та реєстрації фізичних осіб МВС. Це насамперед оформлення та видача закордонних і паспортів громадянина України, реєстрації місця проживання громадян. За словами начальника головного управління ДМС у Закарпатській області Ігоря Михайлишина, процес передачі зазначених повноважень пройшов організовано, без незручностей для громадян.

Набрав чинності і новий порядок реєстрації місця проживання. Відтепер ця процедура здійснюватиметься в одному місці та в день звернення. Для того щоб знятися з попередньої реєстрації та отримати нову прописку, людині достатньо звернутися з відповідною заявою до територіального підрозділу міграційної служби за новим місцем проживання. Варто навести трохи статистики: торік міграційною службою області було видано понад 35 тисяч паспортів громадянина України, зареєстровано місце проживання 24 тисячам закарпатців, знято з реєстраційного обліку 15 440 осіб.

Ольга ПОШТАК, Василь НИТКА.
Ужгород.

ФОТОФАКТ

Круїзний лайнер «Costa Concordia», що зазнав катастрофи поблизу острова Джильо в січні 2012 року, досі залишається на рифах. Коли буде виконана масштабна операція з відбуксирування судна, аналогів якої немає, точно невідомо. Вартість її становитиме близько 400 мільйонів євро.

Фото News Pictures/Укрінформ.

СУБ'ЄКТИВНІ НОТАТКИ ПРО...

...синдром генерального писаря Кочубея

Мій родич родом з Полтавщини в селі мав славу українського націоналіста. Але, проживши в трудовій міграції в Москві десять років, заробивши свій перший мільйон рублів і отримавши російське громадянство, він забув українську мову, боготворить президента Путіна й обурюється, побачивши осіб нелов'янської національності: «Понаїхали тут...».

Ми довго не бачилися, і зізнаюся, я очікував побачити земляка, далекого від зашореності російського войовничого патріота або того, кого в Росії називають «ядерний електорат Путіна». На жаль. Ностальгії в колишнього українця не спостерігалося, навпаки: він щиро любить нову батьківщину.

Щоб одразу позначити свою позицію, заявив мені з порога: «Вам в Україні треба такого, як Путін!». А ще «ви там збожеволіли», «Росія Грузію шмарклями заб'є» — як коментарі до теленовин із цих «республік». Українським державним прапором, привезеним колись із рідного села як фольклорний трофей, мій родич тепер накриває на балконі бочку з квашеною капустою.

Для розуміння таких «світоглядних метаморфоз» доречно процитувати генерального писаря війська запорізького часів гетьмана Хмельницького (пам'ятаєте: «Богат и славен Кочубей, его луга необозримы»), який писав: «Хоча я по народженню хохол, але я більший руський, ніж хтось інший, і за моїми принципами, і за моїм станом, і за моїми звичками».

У російській столиці часто кажуть, що Росія — це не держава, а цивілізація. На жаль, як і в радянські часи, до Москви триває відплив українців — шукачів щастя. В Москві, як казав мій знайомий, «і стіни будинків із золота». Напевно, в цьому основна причина любові до Росії, в якій — на відміну від своєї країни — люди знаходять роботу й високі зарплати.

Хоча успішних українців у Москві — не більше двох-трьох сотень, але «наших» у Росії — сотні тисяч.

З огляду на те, що ставлення до тих, що «понаїхали», — традиційно упереджене й кожен поліцейський волів заробити на них, трудові мігранти з України намагаються швидше асимілюватися в місцеве середовище.

Зізнаюся, гасел: «Хохли, геть з Росії» в Москві я не чув, але, як модно говорити «на побутовому рівні», майже завжди розумієш, що ти — українець, людина іншого сорту... Так, наприклад, у бюро пропусків до РАДСу (Російська академія державної служби при президентові РФ) мені не хотіли виписувати пропуск. «У вас у посвідченні немає по батькові? Виходить, в українців немає й Батьківщини», — таким був висновок суворої літньої дами. А пересічний чиновник з уряду ласкаво пообіцяв: «Підете в Європу — ми Україні другий Чорнобиль улаштуємо...».

Віктор ТИМОШЕНКО.
Москва.

Заради безкоштовного одягу можна й роздягнутися

Сто відчайдушних парижан роздягнулися майже догола. А все через те, що відома торговельна мережа влаштувала щорічну акцію «Напівгола вечірка» і перші 100 осіб, які увійшли до магазину в нижній білизні, отримали дві речі на вибір. Температура в Парижі того дня опустилася нижче нуля, утім, попри це, напівроздягнені люди займали чергу біля входу до магазину ще до відкриття.

Фото Photoshot/Укрінформ.

ПЛАНЕТА

У Белуджистані — триденна жалоба

Влада пакистанської провінції Белуджистан 11 січня оголосила триденну жалобу по жертвах серії терактів, у результаті яких загинули як мінімум 115 людей, **пише газета «The Dawn»**. Одночасно із цим багато приватних торгових центрів, магазини та підприємства сфери обслуговування оголосили одноденний страйк на знак протесту проти терору. Більшість місцевих політичних партій і релігійних об'єднань пообіцяли провести мітинги на підтримку миру. Однак експерти не вірять, що подібні заходи зможуть зупинити тероризм і свідчать про те, що ситуація в Центральноазіатському регіоні сприяє мілітаризації та зростанню військових видатків в усьому світі.

За даними Держдепартаменту США, за десять років, до середини 2000-х років, загальна кількість терористичних актів у світі становила не більш 600 на рік. З 2005 року їх кількість різко зросла й тепер на рік відбувається понад десять тисяч(!) терористичних актів. Наприклад, у 2011 році було відзначено 10 тисяч показових кровопролить, з яких понад 60 відсотків фіксується в Афганістані та Пакистані.

Провінція Белуджистан, у якій відбулися останні теракти, розташована на кордоні з Іраном і Афганістаном. Там давно діють численні військові угруповання, що обирають собі мету на основі релігійної та національної належності, а також сепаратисти, які борються за відділення провінції від Пакистану. Зазначимо, що сам Пакистан межує з Індією, Китаєм, Афганістаном та Іраном і не має серед них жодного союзника! Навпаки, в кожного із сусідів є свої підстави виступити проти Ісламабада.

За оцінками політологів, ця держава є свого роду пороховою бочкою. Тут навіч — криза політики й керування, криза національної стратегії та криза соціально-економічної системи. Населення країни — понад 135 млн. осіб (37% з яких живуть за межею бідності), а, за оцінками фахівців, до середини XXI століття пакистанців буде 280 — 300 млн. Головним викликом для Пакистану називають необхідність запобігання колапсу держави. В іншому разі до рук терористів можуть потрапити не тільки самі пакистанські ядерні заряди, а й ноу-хау з їх виготовлення. При цьому у світі паралельно зі зростанням екстремістсько-терористичної активності зростають військові видатки.

Нагадаємо: 10 січня в столиці Белуджистана Кветті смертник підірвав себе посеред більярдного клубу, будинок якого обрушився. Коли на місце трагедії прибули поліцейські, медики, журналісти, поруч вибухнула припаркована машина, що спричинило ще більшу кількість смертей. Відповідальність узяло на себе радикальне сунітське угруповання «Лашкар-і-Тайба», що вважає вбитих шиїтів-хазарійців єретиками й виступає за їхнє вигнання до Афганістану. Також 10 січня в результаті ще одного теракту у Кветті загинули 12 осіб, понад 40 постраждали. У цьому випадку відповідальність узяло на себе сепаратистське угруповання «Об'єднана армія белуджів».

Яна СТАДІЛЬНА.

Дух Різдва повезли до Придністров'я, Росії, Казахстану, Італії

Діти з Придністров'я, які святкували Різдво у тернопільських сім'ях, були захоплені українськими традиціями. Особливо їх вразила виставка дідухів в Українському домі «Перемога». Ще б пак! Тут представлено найбільший у країні солом'яний сніп заввишки вісім метрів.

Тетяна Пігорева з Курська спеціально приїхала до Західної України, щоб відчути справжній дух Різдва. Особливо сподобалася їй вертепна композиція в церкві Святого Петра. Каже, що такого в Росії бачити не доводилося. Галина Воскобойнікова з Астани побувала на святкових богослужіннях, фестивалі куті, вивчила колядки. Все фотографувала, щоб показати в Казахстані, як в Україні святкують Різдво.

Справжнє паломництво гостей очікується на Маланку. Щороку на це свято приїжджають любителі народних карнавалів з США, Канади, Польщі, Італії, Іспанії, Греції.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Російський чиновник: «Підете в Європу — ми Україні другий Чорнобиль улаштуємо...»

Птах щастя родини Грабиків

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Ліда з майбутнім чоловіком познайомилася ще в педінституті. На останньому курсі одружилися.

— А потім я пішов у школу викладати історію, — веде далі Віктор, — а Ліда — у декрет. Пропрацювавши рік учителем, зрозумів, що прогодувати родину не зможу.

Довелося перекваліфікуватися на робітника. Улаштувався в ковальську фірму. Освоїв професію коваля. Але зарплати все одно не вистачало, адже народилася дочка.

На сімейній нараді вирішили відкрити свою справу. Переїхали на дачу, обладнали кузню — і пішло. Ліда побачила, що я не встигаю виконувати замовлення, й каже: «Працюватиму з тобою!» Ніякі вмовляння не допомогли — уперлася, і все.

Тепер вона майстер і виконує найтоншу роботу.

— А що ти примовляєш під стукіт молотка? — запитую в Ліди.

— Ой, іноді таке, що краще не чути. Зовсім не педагогічна лексика, — коментує Віктор.

Ліда уточнює:

— Це коли замовник сам не знає, чого хоче. Задурить голову, я рознервуюся, і тоді за роботою цю негативну енергію передаю металу. Залізо все всотує, від цього швидше старіє, іржавіє. А от коли все добре, тоді душа співає й радіє. І метал наче оживає.

Переважно ми робимо елементи меблів,

люстри, садові лавки, окантовку до дзеркал. Працюємо під замовлення або здаємо на реалізацію. Буває, продавці не дуже порядно з нами чинять. Ми просимо їх не робити велику накрутку, а вони навпаки. Ось недавно дали на реалізацію коминкові грати за 200 гривень, а потім дізналися, що вони виставили ціну — 700. І хто з нас заробляє?

Коли сезон, з кузні не виходимо по десять годин. Але робота приносить нам і моральне, і фінансове задоволення. Мріємо, що коли-небудь відкриємо свою фірму. А я буду її директором і за молот братимуся тільки з натхненням.

На стіні в кімнаті висить, розкривши крила, кутий птах щастя. Він сюди залетів не випадково й, вочевидь, залишиться надовго.

Андрій НЕСТЕРЕНКО.
Фото автора.

Данське королівство в Українському домі

В столичному Українському домі відкрито Благодійну новорічну ялинку з метою підтримки дітей-сиріт, тих, хто позбавлений батьківського піклування, та дітей із сімей, які опинились у складних життєвих обставинах.

Захід проходить у рамках реалізації Указу Президента України «Про Національну стратегію профілактики соціального сирітства на період до 2020 року» з благословення Блаженнійшого Митрополита Київського та всієї України Володимира.

Новорічну виставу поставлено за мотивами казок Данського королівства (ДП «Український дім» започаткувало традицію проведення новорічних ялинок за казками народів світу). У постановці задіяно близько 50 артистів, тобто діти не лише стануть свідками захопливих пригод улюблених персонажів, а й зможуть відчути себе справжніми казковими героями.

За три дні, протягом яких буде відкрито Благодійну новорічну ялинку, виставу побачать близько трьох тисяч дітлахів

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Коли сезон, родина Грабиків з кузні не виходить по десять годин

А що другий празник — святого Василія!

ТРАДИЦІЇ

Кажуть, що саме на Старий Новий рік, у ніч з 13 на 14 січня, відкриваються небеса і в Бога можна попросити все, що завгодно.

Вечір напередодні Старого Нового року називається Маланчиним, основною ознакою якого є перевбрані, розмальовані та в масках молодіжні гурти — аби біда не впізнала та не вчепилася. На Маланку зазвичай перевдягається хлопець, який натягає на себе латану спідницю, стару хустку, аби створити образ такої собі нечупарної, розхристаної господині. Для більшої комічності парубки підводили очі та брови сажею, обличчя вибілювали крейдою, а губи й щоки фарбували буряком та калиною. Але це було колись. В арсеналі теперішньої Маланки найсучасніша косметика, якою та, звісно, зловживає, але, як і сотню років тому, зачіпається до перехожих із поцілунками і єдиною метою — випацькати всіх червоною помадою. Не відстає у пустощах перевдягнена у Василя «вусата» дівчина, яка разом із «циганами», «козою» та іншими персонажами бавить усіх, хто трапляється на дорозі, здебільшого діточок. Нові часи додають до цього обряду нові віяння. Сьогодні в Маланчиній свиті, особливо в містах, можна побачити «міліціонерів», «лікарів», ба — навіть упізнаваних «міністрів» та «народних депутатів».

Що ближче до гір, то більше згадане надвечір'я і сама ніч набирають чарівності та магічності. На Гуцулії Маланка досі ходить по хатах, особливо тих, де дівчата на відданні, господарі обухом сокири «лякають» неродючі дерева, не лягають спати на печі, «уступаючи» місце нареченим Маланці та Василю, а ще ворожать. Дівчата — на парубків та майбутніх чоловіків, матері — на щасливу долю для дітей: пізньої ночі прикладають до голівок сплячих синів та доньок хлібину, скроплену свяченою водою.

Світ кардинально змінюється з першими півнями наступного дня (14 січня), коли настає час найважливішої традиції Старого Нового року — засівання. Засівати починають удосвіта і тільки хлопчики та чоловіки. Жінкам до обіду взагалі не варто ходити по сусідах. Насамперед вшановується в рідній домівці, далі хлопчаки з повними збіжжя кишенями чи рукавичками (використовується пшениця, жито, ячмінь та овес і в жодному разі горох, що вважається слізьми Діви Марії, та гречка, аби не завелись воші в хаті) йдуть засівати до хрещених батьків та усієї родини. (Як правило, посівальне збіжжя лежить на долівці до другого Святого вечора, так само, як не слід замітати в хаті, щоб не вимести добро, від Різдва до Василя).

Окремо цього дня вшановуються усі Василі, Василини та Васильовичі. Коли перші ще сплять, їхні товариші приходять до господи, щоб зв'язати іменинникам ноги і так само засіяти: «Родися жито й пшениця! Коноплі під стелю, льон — по коліна, щоб вас, хрещених, голова не боліла! Будьте здорові з Новим роком та Василем! Дай, Боже!» Господарі завжди раді таким гостям, бо вважається, що коли на Новий рік першим до хати увійде хлопець, та ще й засіє, то в домі увесь рік будуть панувати добробут, щастя й радість.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківськ.

На знімках: обряд «Маланка».

Фото Миколи МАЦЮКА.

Ходить Маланка ...

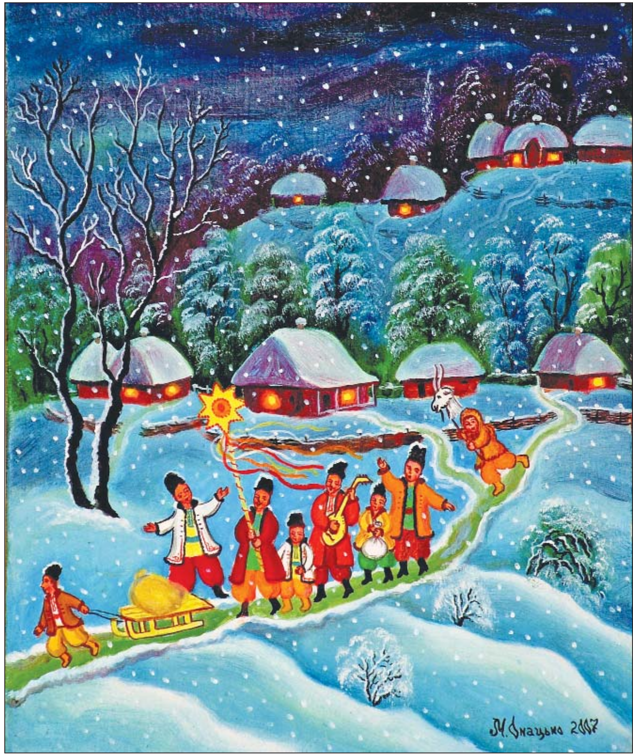
Мальовану енциклопедію народних свят і традицій створив самобутній художник із Полтавщини Михайло Онацько. На його картинах, виконаних в оригінальній авторській манері, — Щедрий вечір, Водосвяття, Великодні та Купальські свята, новорічні, весільні, ярмаркові гуляння. Зачерпнувши у своє серце на хуторі Хоменки, біля Диканьки, де він народився, любові до рідної землі, художник малює заклинання весни, лелечини, обжинки, сватання.

Найулюбленіша тема — Різдво, виткане з дитячих спогадів, коли він маленьким ходив колядувати й щедрувати, маланкувати на рідному хуторі. Звідси, з батьківської хати, сільських буднів, після яких свято по-особливому радісне, — його сюжети й образи.

Різдвяний цикл Михайла Онацька, а це понад сто картин, по-гоголівському колоритний і радісний. Чимало полотен, на яких — ватаги щедрувальників, що йдуть від хати до хати віншувати господарів, звіздарі з вертепом, сакральні дійства: приготування куті, носіння вечері хрещеним батькам, обсипання та прославляння Святої родини і маленького Ісуса, автор підписує рядками з пісень, прислів'ями, примовками, зібраними у Диканьському і Шишацькому районах. Великого значення художник надає деталям обрядодії, архітектури і одягу. У нього чепурні хатки під соломою, сільські церкви, вітряки, засніжені левади одухотворені, вони наче вбрались до свята і самі йдуть щедрувати.

«На хуторі Хоменки».

«Маланка колядує».

«Щоб було вам в ложці, мисці і в колисці».

Коли художник років двадцять тому, після того як попрацював пастухом, будівельником, піонервожатим, узявся за пензля, щоб намалювати Різдвяну ніч, Щедрий вечір, Водосвяття, — зрозумів, що не знає, як точно передати глибину і самобутність свята. Тому почав розпитувати про давні традиції рідних і односельців, збирати й записувати спогади старих людей, перечитав твори Миколи Гоголя, тоді й знайшов потрібні знання про патріархальні звичаї Полтавщини.

— Готуватися до Святвечора у наших селах розпочинали у грудні, — каже Михайло Олександрович. — Дошивали нові сорочки, білили хату, а до Василя і Маланки мазали піч. На покуті виставляли дідух, його подекуди обв'язували тканим чоловічим поясом або й рушником-божником. Ще до світанку в переддень свята палили сім полін, які заготовляли сім тижнів, на цьому вогні готували дванадцять пісних страв до Святої вечері, обов'язково кутю і борщ із вушками. Перед Богоявленням, 18 січня, справляли Багату кутю. Колядували й щедрували на хуторі, — продовжує розповідь художник, — аж до Йордані, а то й до Стрітення. Та найвеселішими були колядки на Різдво і Щедрий вечір, коли у кожну хату заходила Маланка з «почтом»: Козаком, Дідом і Бабою, Журавлем, Козою, Ведмедем.

— Цікаво, — продовжує художник, — що у різдвяних віншуваннях, колядках і щедрівках із сивої давнини, з часів сонцепоклонництва і до наших днів збереглися стародавні звичаї закликання багатого урожаю. Серед щедрівників на Маланку є й орач, який носить за собою чепіги від плуга. Ще один сакральний ритуал — обсипання святих образів, осель зерном і примовляння: «Сійся, родися, жито-пшениця, всяка пашниця, на щастя, на здоров'я, на Новий рік, щоб було краще, ніж торік».

Усе багатство народних зимових традицій відображене в картинах «Нова радість стала, яка не бувала», «Щедрий вечір», «Маланка колядує», «На хуторі біля Диканьки» та багатьох інших роботах художника.

Світлана ЧОРНА.

У різдвяних віншуваннях, колядках і щедрівках збереглися стародавні звичаї закликання багатого урожаю

Семеро з ложкою

Протягом останніх трьох років газета «Голос України» пильно стежить за діяльністю Українського державного підприємства поштового зв'язку «Укрпошта». Читачі звернули увагу на публікації «До управління повинні прийти професіонали» (2 липня 2010 р.), «Ситуація навколо крісла головного поштмейстера не влаштовує ні прокуратуру, ні громадськість» (21 жовтня 2010 р.), «Лист у завтрашній день» (30 червня 2011 р.), «Чи рухне в прірву поштова карета?» (25 листопада 2011 р.). Що ж змінилося з часу газетних статей, у яких самі працівники галузі говорили про непрофесійний топ-менеджмент і про бездумне розбазарювання коштів державного підприємства? Після виходу останньої публікації колишній генеральний директор Євген Заяць і його команда відсторонені від керівництва галуззю. І таку реакцію на виступи преси можна тільки вітати.

Головного поштмейстера визначають відкритим конкурсом

А ось подальші події навколо державного поштового підприємства змушують знову повернутися до колись порушеної теми. Ті, хто стежить за розвитком подій навколо крісла «головного поштмейстера», пам'ятає, що однією з головних претензій до екс-генерального директора «Укрпошти» була відсутність профільної освіти й досвіду роботи в системі зв'язку. Крім того, на порушення порядку призначення керівників державних підприємств, визначеного Кабінетом Міністрів України, Євген Заяць був призначений на посаду спочатку всупереч умовам відкритого конкурсу, а потім — взагалі без конкурсу. Але й новий генеральний директор державного підприємства Оксана Плотнікова стала господаркою першого кабінету без усякого конкурсу!

Які саме її ділові якості й професійні таланти зіграли вирішальну роль у призначенні, сказати важко. «Оксану Плотнікову називають людиною нинішнього міністра транспорту Костянтина Єфименка. Разом із шефом вона прийшла у відомство з газової сфери. Точніше — з «Укртрансгазу», а до цього працювала з Костянтином Єфименком в компанії «Біофарма». Великого досвіду в транспортній галузі п. Плотнікова не має, у міністерстві займається насамперед фінансовими справами. Зокрема, має право першого підпису фінансових документів Мінтрансу, а також курирує питання, пов'язані з майном міністерства», — писав про нинішнього генерального директора журнал «Фокус» (№ 47(209) від 19 листопада 2010 року).

Разом з новим генеральним директором, на час призначення вже три місяці як звільненої з міністерства, в «Укрпошту» прийшла нова команда. І поки 100-тисячний колектив працівників ключового державного підприємства дивувався, як могли без гласної процедури конкурсу підписати п'ятирічний контракт із керівником, чиї магістральні кар'єрні шляхи навіть не перетиналися із галуззю поштового зв'язку, — нова команда почала щосили «газувати».

«Генералів» побільшало, а рядовим урізали фонд зарплати

«Реформи» почалися з роздування чисельності центрального апарату: за лічені місяці він збільшився майже на 300 осіб. Разом — загальна кількість працівників центрального апарату досягла майже 500 людей. Щоб розсадити всіх нових працівників, у приміщенні генеральної дирекції вже не вистачає кабінетів. Для порівняння: п'ять років тому в київському офісі «Укрпошти» трудилося близько 220 людей, які справлялися з тим же обсягом роботи. Сьогодні в першого керівника державного підприємства вісім заступників, п'ять радників, один помічник. У генеральній дирекції — 18 департаментів, 84 відділи й служби. І в кожному відділі — начальник, у кожному департаменті — директор і заступник. А як же оголошена Президентом України Віктором Януковичем наприкінці 2010 року адмінреформа, спрямована на скорочення числа відомств і чиновників? Тоді глава держави поставив мету скоротити не менш як 20 відсотків чиновників на місцях і заощадити бюджетні кошти. А напередодні 2013 року сам заявив про скорочення на 12 відсотків витрат на обслуговування й організаційне, інформаційно-аналітичне, матеріально-технічне забезпечення діяльності Президента і його адміністрації.

Зате верхівка поштового відомства обмежувати себе в чомусь не бажає. Наша газета писала ще в 2010 році, що зарплата у генерального директора «Укрпошти» — в 20 разів вища, ніж у рядового листоноші, — майже 30 тисяч гривень. Середня заробітна плата в головному офісі, за підсумками минулого року, становить майже 11 тисяч гривень. «Апаратники» мають надбавки до 100 відсотків від окладу, премії в розмірі 80—100 відсотків окладу, матеріальну допомогу до відпустки в розмірі середньомісячної зарплати.

А от на рядових листонош і операторів така турбота не поширюється. І зарплати у тих, хто на своїх двох поспішає до клієнта «з товстою сумкою на ремені», — набагато скромніші: усього півтори тисячі гривень, і надбавок та премій більшість поштовиків давно не одержують. І поки в центральній дирекції з року в рік роздуваються штати, кількість працюючих у галузі з 2008-го скоротилася на 12 тисяч осіб, а кількість поштових відділень — на 2 тисячі — до 13 тисяч відділень.

Розширюючи центральний апарат і роздуваючи його утримання, нова команда суворо заощаджує на зарплаті рядових працівників і змушує листонош і операторів затягувати паски. У 2012 році «Укрпошта», будучи прибутковим підприємством, не забезпечила виконання вимоги законодавства України про мінімальні соціальні гарантії працівників, що передбачають переведення з 1 грудня 2012 року на мінімальну зарплату 1134 гривні й з 1 січня 2013-го — 1147 гривень.

А останнє «нововведення» нового керівництва вже в новому, 2013 році вразило весь колектив «Укрпошти» своїм цинізмом. Фонд оплати праці в I кварталі встановлено такий, що виключає всяку можливість здійснювати додаткові виплати листоношам, операторам, водіям та іншим категоріям працівників. Тобто ситуація складається в повній відповідності із приказкою: «Один — із сошкою, семеро — з ложкою». «Генералів» у поштовій «армії» стає дедалі більше, а рядових — дедалі менше. Маленький приклад: горезвісна торгівля побутовою хімією, продуктами харчування й т. п. — непрофільна послуга, яка забирає сили й час у поштових працівників, займає в структурі доходів поштового відомства менш як п'ять відсотків. Але в генеральній дирекції створено цілий департамент торгівлі, що складається із трьох відділів. І відповідно — директор, заступник, начальники...

Державними грішми оплачують дорогих консультантів і не менш дорогу техніку

Давайте тепер подивимося, яких же результатів досягла «Укрпошта» після зміни генерального директора. Адже люди, котрі одержали посади й кабінети, зобов'язані відпрацьовувати високі зарплати й трудитися на благо розвитку ключової галузі зв'язку. Нинішнє керівництво підприємством виявляє непояснену любов до дорогих проектів, які по кишені комерційній компанії, але ніяк не державному поштовому операторові. Ось лише кілька прикладів.

Для складання проекту реструктуризації роздрібної мережі «Укрпошта» залучила міжнародну консалтингову компанію Ernst&Young. Послуги цієї компанії недешеві й, як правило, по кишені великому бізнесу. А чим займаються аналітики з генеральної дирекції, чому не залучають галузевий Український науково-дослідний інститут зв'язку й Одеську національну академію зв'язку імені Попова? Чому не відпрацьовують свої великі зарплати керівники із центрального апарату? Невже внутрішніх ресурсів недостатньо для аналізу? Найняти консалтингову компанію для розробки такого проекту — все одно, що розвозити пошту на «майбахах». Не кажучи вже про те, що приватна структура одержить усю внутрішню інформацію про стан справ у галузі, що забезпечує національну інформаційну безпеку, і, крім того, — пристойний гонорар. На сторонній консалтинг новому керівництву не шкода 13 мільйонів гривень на рік.

Другим широким жестом відомства Оксани Плотнікової стала купівля системи автоматизації процесів SAP. За відгуками фахівців, це — найдорожча з наявних на ринку систем, дозволити яку може собі не кожне підприємство. Тільки за три роки ця система потребуватиме витрат у розмірі 650 мільйонів гривень. При тому, що в попередні роки загальний обсяг інвестицій у розвиток «Укрпошти» не перевищував 140 мільйонів на рік. Отже, усі кошти на модернізацію «з'їсть» новий проект. Ніхто не заперечує, пошта зобов'язана йти в ногу із прогресом. І в галузі вже створено корпоративну комутаційну систему, на яку за десять років витрачено менш як 150 мільйонів гривень. Але як ми бачимо, нинішнє керівництво не любить розв'язувати проблеми за рахунок внутрішніх ресурсів, а воліє платити гроші стороннім компаніям.

У питаннях закупівель за результатами тендерів «Укрпошта» підкидає дедалі нові й нові сюжети. Пам'ятаєте, в 2011 році ми писали про бензин, який списували у відомстві за ціною 13.65, тоді як на заправках його продавали по 10.50—10.80? А сьогодні ми дізнаємося, що «Укрпошта» купила комп'ютерну техніку вдвічі дорожче, ніж на ринку» (інформація сайту «Наші гроші» з посиланням на «Вісник державних закупівель»): 29 грудня 2012 року за результатами тендера підприємство уклало угоду із ЗАТ «Інком» на придбання комп'ютерної техніки на 6,96 мільйона гривень. Придбано два багатофункціональні прилади Laserjet Pro 400 MFP M425dn по 12 тисяч гривень за штуку — тоді як у відкритих джерелах є інформація про такі самі апарати по 5,5 тисячі гривень за штуку, з урахуванням ПДВ — 6,5 тисячі. Було придбано також 22 джерела безперебійного живлення по 307 тисяч гривень за штуку, а у відкритих джерелах називається ціна від 141 до 170 тисяч за штуку.

Серед «першочергових» завдань, за вирішення яких взялося нове керівництво, стала закупівля навігаторів — GPS-модулів — на загальну суму 12,5 мільйона гривень для відомчого парку автомобілів. Обслуговування цієї системи обходиться в більш як 10 мільйонів на рік, або 208 гривень за один автомобіль на місяць. Грошей, витрачених за п'ять років на ці потреби, вистачило б для відновлення чверті автопарку галузі, де 60 відсотків машин відпрацювали свій ресурс.

А листонош відомство вирішило пересадити на велосипеди: понад 13 тисяч двоколісних виробів на загальну суму 13 мільйонів 340 тисяч гривень придбано наприкінці минулого року. Як писали 18 жовтня 2012 року «Комментарии», постачальником велосипедів є ТОВ «Планета Аква» — підприємство, яке зареєстровано в Києві й у виді діяльності якого зазначено виробництво і продаж мінеральної води та безалкогольних напоїв.

Велосипеди придбано білоруські, хоча є удвічі дешевші вітчизняні аналоги. І питання не тільки в ціні. Чи багато з 43,4 тисячі листонош захочуть пересісти на двоколісний велосипед? Переважна більшість із них — жінки, яким далеко за 40. Але бажання працівників ніхто не запитував. Далеко — бери. Хоча двоколісна машина не пристосована для розвезення пошти: для цього у світі є три- і чотириколісні велосипеди, які ми можемо бачити в іноземних фільмах. Однак в «Укрпошти» — своє «кіно».

Якісні послуги замінили чергами?

Улітку минулого року пошта запустила нову послугу — оформлення споживчого кредиту «Готівочка». Підприємство уклало договір з «Дельта-банком» (чому саме із цією фінансовою установою, незрозуміло). Клієнт може прийти у поштове відділення, надати документи, а оператор заповнить заявку. Після її розгляду банк виносить своє рішення: видавати кредит чи ні. Якщо рішення позитивне, людина отримує гроші на пошті. Здавалося б, що нового в цій послузі? Подібні кредитні агенти сидять у багатьох торговельних центрах і магазинах побутової техніки. Дефіциту послуг на ринку немає. До того ж кредит може обійтися вдвічі дорожче, ніж у відділенні банку. За даними проекту prostobank. ua, що проаналізував реальні ставки на ринку нецільових беззаставних кредитів готівкою, кредит в «Дельта-банку» на термін від 1 до 3 років надається за ставкою від 33,23 до 67,72 відсотка річних. Той же кредит від цього ж банку на «Укрпошті» — від 86,15 до 87,92 відсотка річних. Причому в рекламі «Готівочки» ви не побачите реальну ставку: клієнтів заманюють набагато привабливішими умовами (плата за користування кредитом 9,99 відсотка річних, плата за обслуговування кредитної заборгованості — 3,49 відсотка на місяць). Чи багато людей спроможні розібратися в хитросплетінні цифр положень договору?

Але головний аргумент проти перетворення поштовиків на кредитних агентів — низька ефективність цієї послуги. Відмови банку в наданні кредиту в деяких дирекціях доходять до 70—80 відсотків випадків. Перш ніж відправити запит у банк, оператор перевіряє документи клієнта й заповнює заявку — на це може знадобитися близько 15 хвилин. Увесь цей час інші клієнти стоять у черзі до віконця, щоб відправити листа, посилку чи поштовий переказ, оформити передплату на газету. Претендент одержав відмову й пішов, а робочий час втрачено, послугу не надано, люди незадоволені, репутація поштового оператора потерпає. Кому вигідна така схема роботи?

А хіба випуск поштових марок до Євро-2012 не є класичним прикладом неефективного менеджменту? Адже ціна поштових випусків — понад 600 гривень — шокувала як нечисленних українських колекціонерів, так і численних закордонних гостей. Продукція, яка повинна була під час футбольного чемпіонату розлітатися, як гарячі пиріжки, виявилася незатребуваною: реалізовано незначну частину випусків, основна ж частина становить неліквіди на багатомільйонну суму. Хто повинен відповісти за таке неефективне використання державних коштів?

Зате сил і грошей на рекламу й агітацію нинішнє керівництво поштового відомства не шкодує. Якщо традиційно на рекламу відомство витрачало скромні кошти, то вже торік на цю мету було виділено близько 4 мільйонів гривень, а в 2013-му закладено в шість раз більше. За неповний рік роботи Оксана Плотнікова удостоїлася звання «Жінка третього тисячоліття», презентувала свою програму на форумі поштовиків у присутності шести тисяч людей (куди ніхто з керівників держави не пришов), а рекламні ролики «Укрпошти» почали крутити на телеканалах. Чи раціональна така витрата коштів? Яка ефективність поштового форуму, на який торік витрачено кошти державного підприємства, — при тому, що екс-міністр внутрішніх справ відбуває строк за скромнішу витрату грошей на святкування Дня міліції? Чи розуміє генеральний директор, що рекламу поштовому відомству роблять не агітки, а задоволені клієнти, котрі одержали якісні й своєчасні послуги в поштових відділеннях? То, може, спрямувати зусилля на обслуговування громадян, а не власні амбіції? «Сарафанне радіо» буде набагато сильніше від будь-якої реклами. А оплачений сюжет буде викинутими на вітер грішми, якщо люди на приходить у холодне відділення, яке давно не знало ремонту, з незадоволеним персоналом, котрий працює за копійки.

Ситуація потребує втручання уряду й компетентних органів

Журналісти України стривожені тим, що якість поштових послуг погіршується, кількість відділень скорочується, а керівництво відомства в цей час оплачує дорогі проекти сторонніх організацій. Державна пошта не витримує конкуренції через непродуктивні витрати й непрофесіоналізм в керівництві. Ні за підсумками першого півріччя 2012-го, ні за підсумками дев'яти місяців минулого року «Укрпошта» не виконала план доходів. Хіба можна говорити про розвиток, якщо підприємство не в змозі утримати стабільність? І як це характеризує рівень керівництва галуззю?

Ситуація, що склалася в державному поштовому підприємстві, давно переросла масштаби галузі й потребує втручання уряду. У жовтні 2010 року, після публікації в «Голосі України», ветерани поштового зв'язку звернулися до першого віце-прем'єр-міністра України Андрія Клюєва. Автори колективного листа висловили стурбованість майбутнім української пошти, коли «протягом декількох останніх років керівництво стратегічно важливого державного підприємства, його генеральна дирекція займаються не розв'язанням проблем галузі й поліпшенням її стану й конкурентоспроможності, а вирішують свої власні проблеми й піднімають конкурентоспроможність декількох комерційних структур, що присмокталися за ці роки до тіла «Укрпошти» й висмоктують із неї всі соки».

У березні того самого року тодішній голова Комітету Верховної Ради України з питань транспорту й зв'язку Володимир Козак направив голові Державної служби зв'язку України Сергію Краснокутському запит "Про стан справ в УДППЗ «Укрпошта». Приводом для листа стали «численні звернення й інформація про ситуацію, що склалася в Українському державному підприємстві поштового зв'язку «Укрпошта» щодо зловживання посадовими особами й перевищення своїх повноважень при використанні державних коштів».

За ці роки ситуація не поліпшилася. Сьогодні Андрій Клюєв — голова Ради національної безпеки й оборони України, а Володимир Козак — міністр інфраструктури. Сподіватимемося, що як люди, котрі не з чуток знайомі з проблемою, вони знайдуть найефективніше її розв'язання, яке сприятиме економії державних коштів і стабільності роботи державного поштового оператора.

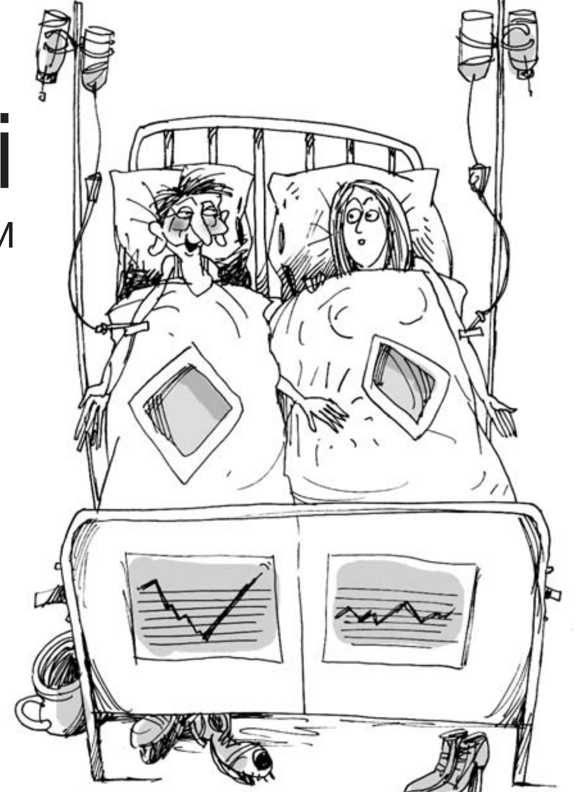
Людмила ОЛЬХОВСЬКА,
голова правління ВГО «Український журналістський фонд».

Ситуація, що склалася в державному поштовому підприємстві, давно переросла масштаби галузі й потребує втручання уряду

СИМПТОМИ РЕФОРМИ

Гендерна рівність в окремо взятій палаті

П'ять ліжок ділять між собою і жінки, й чоловіки

«Дорога редакціє газети «Голос України»! У нас закрили лікарню. Була дуже затишна, чистенька лікарня на 20 ліжок. Підеш до лікаря, дасть направлення, ляжеш на десять днів, проколешся — і добре. Тепер зробили денний стаціонар. Відвели одну палату на п'ять ліжок. Лежать разом жінки й чоловіки. Після крапельниці потрібно полежати хоча б півгодини, а над тобою вже стоїть другий пацієнт.

Хіба ж ми гадали, що нам таке на старості буде? Адже в нас багато пенсіонерів, які відпрацювали 30—40 років. Виступав по телевізору наш Президент. Казав, що до старењких прийде додому лікар. Лікар прийде, пропише лікування, а хто буде уколи робити? Бігаєш, шукаєш медсестру, але її потрібно платити. А яка в нас пенсія? Віддай за медикаменти, за уколи — а за що жити?

До денного стаціонару потрібно щодня ходити, а це в нас по два-три кілометри. Був випадок, коли жінку із села Карпівки з високим тиском повезли до Миколаївки, але там у районній лікарні не виявилося місця. І її щодня на мопеді возив чоловік до Райгородка на крапельниці. Хіба це не знущання над нами? Допоможіть нам, бідним пенсіонерам, ми вас дуже просимо!

Цівковська, Краснокутський, Доценко та інші (загалом 40 осіб).

Райгородок Слов'янського району Донецької області».

Прокоментувати цей лист, а також відповісти, чому про успіхи медичної реформи чути лише з уст чиновників, тоді як читачі надсилають самі скарги, попросили **заступника голови Донецької обласної державної адміністрації Олену Петряєву** під час прес-конференції керівництва області за підсумками 2012 року.

— Так, є одиничні випадки неузгодженості в наданні медичної допомоги і на первинному, і на вторинному рівнях, — відповіла Олена Петряєва. — Але хочу нагадати, що реформа почалася 1 січня 2012 року, їй менше року. У цьому віці дитина ще тільки починає ходити, але ще не ходить. І від того, як ми спрямуємо нині цю дитину, так вона й піде.

Стосовно Райгородка, то там ніколи не було стаціонару — були медично-соціальні ліжка, куди із навколишніх сіл госпіталізували осіб похилого віку, і вони там перебували в осінній і зимовий час, коли не могли за собою доглядати. Тепер у селищі створено амбулаторію. Там є денний стаціонар. Місцева влада виділила близько 900 тисяч гривень на те, щоб навести лад. Там будуть окремі палати, і жіночі, і чоловічі. Тобто йде процес. Його планується завершити до кінця січня.

Щодо необхідності госпіталізації, то Слов'янський район має свою центральну районну лікарню в Миколаївці, і за потреби всіх пацієнтів направляють на госпіталізацію до стаціонарного відділення. Треба розбиратися, з якої причини не був госпіталізований пацієнт. Повірте, в сільських районах лікарні не перевантажені, — вважає чиновник.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

P.S. ***Газета планує й надалі регулярно висвітлювати перебіг реформи охорони здоров'я на місцях, зокрема, про те, як вирішуватимуть питання надання медичної допомоги в Райгородку.***

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ДОВІДКОВО

У Донецькій області створено 72 центри первинної медично-санітарної допомоги, створюється мережа амбулаторій за місцем проживання — на кінець 2012 року їх налічувалося 448 (у 2011-му — 142). Завершено реформування єдиної служби екстреної медичної допомоги. Це дало змогу підвищити вчасність доїзду бригад «швидкої допомоги» до пацієнтів у сільських районах із 80 до 88 відсотків. На капітальний ремонт у центрах первинної медично-санітарної допомоги в 2012 році витрачено 7,9 мільйона гривень (у 2011-му — 1,8).

Ноу–хау клятви Гіппократа

Не хочеш лікуватися — змусимо!

Недисципліновані хворих на туберкульоз повертатимуть у стаціонар через суд. Відповідне розпорядження було розроблено Кабінетом Міністрів, щоб погодити чинні нормативно-правові акти з новою редакцією Закону України «Про боротьбу із захворюванням на туберкульоз». Цей документ дає зелене світло примусовій госпіталізації пацієнтів із заразними формами соціально небезпечної недуги. Це своєрідний захід боротьби з епідемією туберкульозу. У разі неслухняності — кримінальна відповідальність.

Відтепер, якщо профільні хворі (в тому числі під час амбулаторного або стаціонарного лікування) порушують протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших людей, за рішенням суду вони можуть бути примусово поміщені в протитуберкульозні заклади, які мають відповідні відділення (палати) для розміщення таких пацієнтів.

Подати до суду на злісного порушника лікувального режиму може представник медзакладу, де лікується пацієнт, протягом 24 годин із моменту виявлення порушення встановлених правил. До заяви додається мотивований висновок лікаря про необхідність примусової госпіталізації. Її тривалість може становити до трьох місяців.

Органи внутрішніх справ за зверненням керівника протитуберкульозного закладу сприяють у забезпеченні виконання рішення суду.

Наскільки гуманні такі заходи боротьби з епідемією туберкульозу в нашій країні «Голос України» попросив прокоментувати правозахисника, секретаря Асоціації психіатрів України Семена Глузмана.

— У світі існують міжнародні медико-санітарні правила, які визначають умови запровадження карантину й ізоляції при епідеміях небезпечних інфекцій. У цьому документі йдеться про холеру, чуму, віспу. Наскільки я пам'ятаю, туберкульозу в цьому переліку немає. Однак такі заходи примусового лікування за певних ситуацій у світовій лікувальній практиці застосовують. Складно сказати, як спрацює таке ноу-хау стосовно туберкульозу. Знаю, що у світі дуже критично ставляться до нашої фтизіатрії. Адже система фтизіатричної допомоги в Україні практично знищена.

Наприкінці минулого року парламент прийняв третю національну програму боротьби з туберкульозом. На відміну від двох попередніх, вона найдорожча. На її реалізацію з державного бюджету виділять 1,8 мільярда гривень. Половина цієї суми піде на підвищення кваліфікації медиків, реорганізацію й технічне оснащення лікарень. Коментуючи ЗМІ цю програму, глава парламентського Комітету з питань охорони здоров'я Тетяна Бахтеєва відзначила, що серед її відмінних рис — створення єдиного національного електронного реєстру хворих на туберкульоз. При цьому в окрему графу внесуть хворих-ув'язнених. Крім того, понад 596 мільйонів гривень піде на закупівлю необхідних медикаментів та устаткування — цифрових флюорографічних стаціонарних апаратів. А у всіх областях відкриють спеціальні відділення для примусового лікування за рішенням суду.

На знімку: пацієнт однієї з київських туберкульозних лікарень.

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ (з архіву «Голосу України»).

ФАКТ

За даними ВООЗ, 2012 року у світі туберкульозом занедужали майже 9 мільйонів людей, а 1,4 мільйона померли. За словами експертів і медиків, багатьом інфікованим сьогоднішні ліки й препарати просто не допомагають.

ФАКТ

Україна посідає сьоме місце в Європі за рівнем захворюваності і входить до тридцятки країн, де ця інфекція найпоширеніша. Епідемію туберкульозу в нашій країні визнали 15 років тому. Відтоді недуга забрала життя понад 150 тисяч людей.

РЕГІОНАЛЬНИЙ САНБЮЛЕТЕНЬ

Нове обладнання очищатиме кров за 15 хвилин

Безпеку донорської крові гарантують лікарі в Івано-Франківську. Обласна станція переливання крові стала другим медичним закладом в Україні, що використовуватиме інактиватор вірусів. Відтепер час обробки (знезараження) однієї дози будь-якого компонента крові займатиме лише 15 хвилин. Аналогічне обладнання наразі працює лише в Київській області.

Головний лікар станції Ігор Дожджанюк зазначив, що апарат дасть змогу знищувати в донорській крові практично всі віруси, включаючи ВІЛ та гепатити, навіть ті, які неможливо діагностувати на ранніх стадіях.

Така апаратура дуже потрібна. Адже в комплексному лікуванні важкохворих часто застосовують переливання компонентів крові — плазми, еритроцитів, тромбоцитів. Водночас існує реальна загроза підхопити віруси. За даними головного спеціаліста Міністерства охорони здоров'я України з гематології та трансфузіології професора В. Новака, в нашій державі найвища у світі інфікованість донорської крові: ВІЛ — 112—140 випадків на 100 тисяч донацій.

Тепер донорську кров на Прикарпатті можна буде використовувати в повному обсязі, без остраху за життя та здоров'я пацієнтів. До того ж у майбутньому станція переливання крові зможе цілком відмовитися від карантинізації плазми, яка триває майже півроку і потребує значних затрат.

На придбання згаданого апарата з обласного бюджету виділено 1 мільйон 300 тисяч гривень.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Формують позитивний імідж ескулапів

на Миколаївщині, яка гостро відчуває дефіцит кадрів у галузі охорони здоров'я. Зокрема, зусиллями пацієнтів. Так, широкий резонанс у регіоні здобув обласний конкурс «Лікар, якому я довіряю», започаткований минулої осені Миколаївським обласним центром здоров'я.

Пацієнтам запропонували написати власну реальну історію спілкування з ескулапом. Переможцями змагання журі конкурсу запропонувало назвати всіх медпрацівників, про яких згадали автори. Організатор конкурсу Юрій Багрянцев зазначив, що приклади кращих взаємовідносин пацієнтів із лікарями опубліковано в безкоштовному спецвипуску обласної «Миколаївської медичної газети».

Героїня нарису «Білі острови любові...» завідувачка терапевтичного відділення міської поліклініки №1 Наталя Олефіренко **(на знімку)** зізналася, що за двадцять років сумлінної праці вперше прочитала про себе в пресі. Пацієнтка пише: «Наталя Петрівна лікує вже тим, що має лагідну вдачу та харизму... Теплі, сонячні нотки її приємного голосу ще в кабінеті зігрівають зболену душу хворого, вселяють йому віру у власні сили».

Заступник начальника управління охорони здоров'я Миколаївської ОДА Юрій Дячук розповів «Голосу України», що метою конкурсу не було визначення кращого представника медичної галузі — насправді хотілося дізнатися про ставлення населення до лікарів. Майже два з половиною десятки нарисів і замальовок — це, так би мовити, соціальний зріз позитивного сприйняття населенням регіону людей у білих халатах.

Олександра МЕНТЕЛЬ.

Миколаївська область.

Фото автора.

Ведуча рубрики «Медицина» Ольга ВАУЛІНА.

Державний комітет телерадіомовлення оголосив конкурс на краще представлення української книги в ЗМІ

З нагоди 75–річчя від дня народження Василя СТУСА в столичному Музеї книги та друкарства (Лавра) відкрито спеціальну книжково–документальну виставку

Як скульптор Рижук став Василем Чорнобривцем

Свого часу Василь було другим після Івана за популярністю чоловічим ім'ям в Україні. Бо колись дітей називали на честь святих, дні яких були найближчі або збігалися з днем народження. Кажуть, у церковному календарі, окрім знаного свята Василя Великого (14 січня), є ще майже двадцять таких днів. Не дивно, що багатьох моїх колег, друзів звуть Василями. Серед відомих волинських Василів — і Василь Рижук з Луцька.

Автор «Серця кохання» — досі холостяк

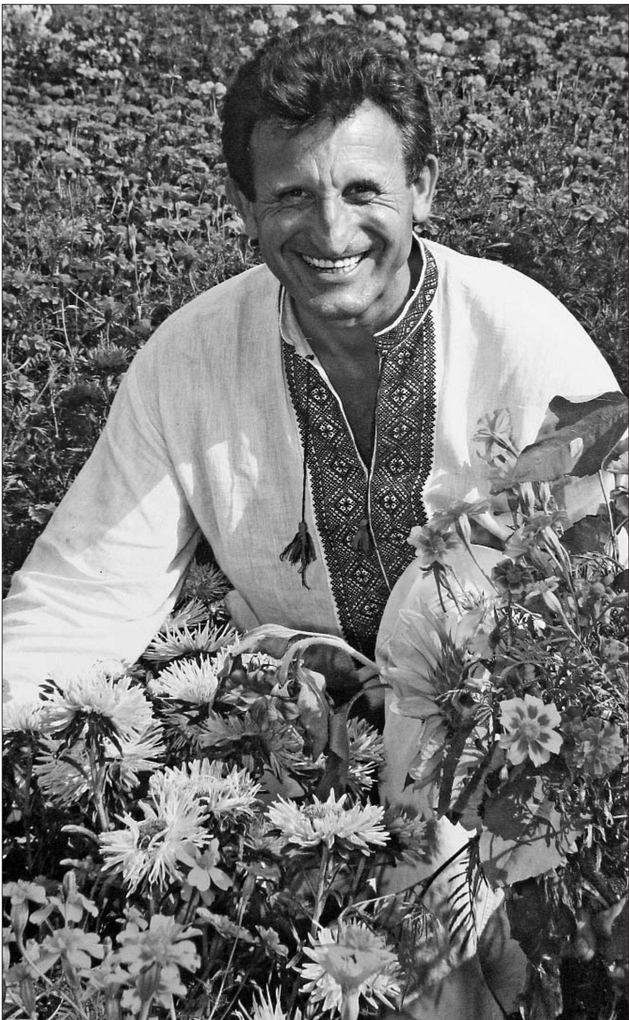
Таку невгамовну людину, як Василь Рижук, сьогодні важко знайти. Він і скульптор, чи не найкращий на Волині, і художник, і перший в області квітникар. За останні роки засадив чорнобривцями 260 кілометрів узбіч! За цю пристрасть друзі й знайомі звуть його Василем Чорнобривцем.

Та все ж він передусім скульптор. Першою роботою, якою Василь заявив про себе на всю Україну, був меморіальний комплекс полеглим в Афганській війні в селі Лобачівка Горохівського району. І хоч з часу його відкриття минуло сімнадцять літ, кажуть, що і досі він лишається найвеличнішим на теренах СНД пам'ятником загиблим у тій війні. Створював його на честь свого шкільного товариша Василя Музики та ще чотирьох воїнів-земляків, які полягли в Афганістані, і не лише їх.

Сам Василь теж ледь не потрапив на ту війну, бо служив десантником у Туркестанському військовому окрузі. Теж рвався туди, але доля оберігала — може, для того, щоб згодом увічнив пам'ять про загиблих однополчан. І не лише в Лобачівці. У давньому Володимирі-Волинському теж є виготовлений Рижуком монумент полеглим у локальних війнах. Він також автор і творець пам'ятника Тарасу Шевченку в місті Горохові, погруддя Кобзаря, встановленого на Волинському обласному муздрамтеатрі, а також майже сотні інших творів образотворчого мистецтва.

Загальнодержавне визнання Василю Рижуку приніс пам'ятник «Серце кохання», встановлений у Чернівцях. Біля нього зустрічаються закохані, фотографуються молодята в день весілля. «Серце кохання» занесене в Книгу рекордів України як найбільший пам'ятник із зображенням серця (п'ять метрів заввишки).

Творча робота Василя Андрійовича відзначена багатьма дипломами і грамотами. Він почесний громадянин міста Горохова, лауреат акцій «Людина року Волинського краю» у номінаціях «Митець року» (1999) і «Вчинок року» (2009), нагороджений медалями III, II і I ступенів «За заслуги» Всеукраїнської спілки ветеранів Афганістану. Минулого року йому присвоєне звання заслуженого діяча мистецтв України. Та найбільше він дивує всіх своїм незвичним захопленням: облагороджувати шляхи Волині квітами.

Робота справжніх чоловіків

Мало знайдеться в Україні скульпторів, які б і ескізи малювали, і всі роботи, включаючи земляні й озеленювальні, виконували власноруч. А Василь Рижук все звик робити сам. На меморіалі в Лобачівці не лише викарбував у металі погруддя воїна-афганця Василя Музики, а й вирізьбив на граніті портрети інших загиблих воїнів і всі написи, зробив 20-метровий обеліск, залив фундаменти, посадив кущі калини. Прикрашаючи територію, віддав перевагу чорнобривцям: по-перше, квітують вони з середини літа аж до морозів, по-друге, їх люблять в Україні.

Якось приїхав восени, замилувався квітучими газонами довкола меморіалу. Вирішив тоді засадити чорнобривцями й узбіччя коло пам'ятника, ще через рік — кілька кілометрів шляху, що веде повз меморіал з Горохова до Берестечка. Згодом перейшов на львівське шосе, а далі й на магістраль Луцьк—Рівне—Київ. Щороку висаджував по кілька десятків кілометрів чорнобривців. Уже тринадцять весен займається цією, здавалось би, не чоловічою роботою.

Так спочатку вважав і журналіст з Криму, який приїжджав на Волинь, щоб написати про дивне захоплення скульптора.

— Я запропонував тоді гостю поїхати зі мною на шосе Ковель—держкордон з Польщею і самому спробувати, — пригадує Василь Рижук. — Сергій, так звали газетяра, дорогою намагався переконати мене, що садити на узбіччях квіти — жіноча справа. Та коли спробував перекопувати грунт на розподільчій лінії, то швидко змовк. Перемішана з щебенем і піском, утрамбована шинами земля важко піддавалася лопаті. Того дня було спекотно, а ще допікали комарі. Бачу, настрій у мого помічника скоро став не такий оптимістичний. Ввечері прийшов запрошувати Сергія перекусити, а той уже міцно спав. Уранці ледь піднявся. І зізнався, що тепер розуміє: садити квіти на шляхах — це справа сильних і витривалих чоловіків.

Історія з далекобійником

Виконує цю важку роботу Василь Рижук безплатно. Таких ентузіастів тепер складно знайти. Адже чорнобривці треба не лише посадити, а й ціле літо прополювати, поливати. Тож їздить Василь Рижук на стареньких «Жигулях» волинськими шляхами (а відтепер житомирськими, рівненськими) з сапками, бідоном з водою. Радіє дощам, тішиться, коли знаходяться добровільні помічники. Буває, що обкошуючи узбіччя, шляховики нищать і висаджені ним чорнобривці, а люди виривають декоративні соняшники. Та таких прикрих випадків стає дедалі менше.

А якось на дорозі біля Вишкова (передмістя Луцька) він пересаджував соняшники. Деякі з них довелося виривати. Аж ось бачить, зупиняється фура і з кабіни з монтувалкою виходить далекобійник.

— А ну, сволото, забирайся звідси, люди старалися, садили, а ти вириваєш! — і підступає до мене. Коли з'ясував, у чім річ, розсміявся, потис руку і поїхав далі.

Василь каже, що водії рейсових автобусів, та й мешканці придорожніх сіл, уже знають його, вітають сигналами, бажають здоров'я. Мріє Василь Рижук, що згодом уся Україна буде уквітчана чорнобривцями, мальвами, соняшниками... Щораз, як їде куди, дарує насіння. Проводив кілька років таку акцію в Полтаві. Діти тоді роздавали пакети з насінням чорнобривців на автостанції. Привозив насіння у Трускавець, Чернівці, Львів...

Можливо, ентузіазм квітникаря має велику підтримку у шляховиків? На це запитання Василь Андрійович гірко посміхається і дістає купу паперів. Виявляється, йому самому доводиться оформляти дозволи на проведення робіт, долаючи численні перепони.

— Безсрібники у нас завжди під підозрою, — каже він. — Людям важко повірити, що все це робиться від щирого серця. Мені ж дуже хочеться, щоб наша Україна була квітучою, багатою державою. Радію, коли бачу, як у придорожніх селах люди щораз більше висаджують квітів. Хай із заможністю у нас поки що не зовсім виходить, але з красою ми повинні дружити.

Микола ЯКИМЕНКО.
Волинська область.

На знімках: Василь Рижук серед висаджених ним на Київському майдані в Луцьку чорнобривців; пам'ятник «Серце кохання» в Чернівцях.

Фото автора і Василя РИЖУКА.

Іконописець у погонах

Олександр Самардак (на знімку) *працює інспектором патрульної служби Кам'янець-Подільського міськвідділу міліції. Попри серйозну зайнятість на роботі, знаходить час для малювання, вишивання бісером та іконопису. Може, хтось вважає дивним таке захоплення для молодого сучасного хлопця. Олександру всього 25. Народився у глибоко віруючій родині. Батьки змалку прищепили синові любов до Бога та праці. До храму часто ходив із бабусею. Хлопчик завжди вражав серйозністю, виваженістю, хоча йому, як і ровесникам, хотілося бігати, гратися опалим листям чи камінчиками, коли кудись ішов зі старшими вулицями міста.*

— Хлопці з мого двору часто кликали грати в футбол, але, якщо я малював, то вже відірватися не міг, — згадує молодий правоохоронець. — Добре пам'ятаю свої перші малюнки — це були різні автомобілі. Як усі хлопці, любив техніку, навіть казав, що хочу бути космонавтом. А ще подобалися люди в формі, тому й міліціонером теж хотів бути. Та особливо запали в душу вечори, коли мати сідала біля мене, й удвох ми творили казкові сюжети на папері. Я й досі саме в тиху сутінкову пору найбільше люблю поринати в творчість. Батькам подобалось, що я годинами був зайнятий своїм хобі. Проте, побачивши мене за роботою вночі з ліхтариком, дали добрячого прочухана і почали контролювати мою «нічну творчість».

Захоплення привело хлопця до навчально-виховного комплексу №9, де було мистецьке відділення. Там освоїв і шкільну, й позашкільну програму. В старших класах відвідував гурток вишивання бісером. Донині його дитячі картини з бісеру, саморобні іграшки зберігають родичі, яким їх дарував.

— Уже в тринадцять років я замислився: а як пишуть ікони? От би навчитися! Щоб стати учнем іконописної школи при соборі, треба досягти 16 років та отримати благословення владики.

Щойно Олександру виповнилося 16, пішов просити благословення, та отримав відмову. Звертався вдруге, втретє. Нарешті його прийняли.

— Живу тим, що творю, — каже Олександр Самардак. — Душа має бути чистою, мов сльоза, інакше нічого не вийде. Жодна робота не змінить людини, якщо вона сама того не захоче. Як на мене, дуже важливо не черствіти душею.

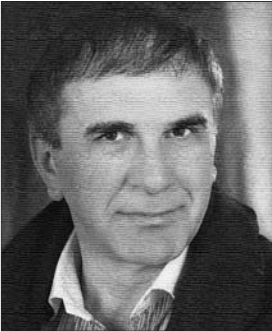

Фото надане прес-службою Кам'янець-Подільського міськвідділу міліції.

Він приніс із собою ікону, яку писав щовечора майже півроку. Це образ Пресвятої Богородиці «Огненна». Свої ікони зазвичай освячує та дарує близьким.

Віра ШПИЛЬОВА.

Антон Ковач творить мистецтво з сонцем у серці

Він — художник. Уже в розмові — неквапливій, обміркованій, тихій — відчувається непересічна особистість, яскравий хист оповідача. А тим паче — у картинах, написаних почерком митця-філософа. А притягує Антон Ковач (на знімку) магнетизмом глибини й пошуку довершеності, що органічно поєднуються у темі й кольорі. Художник спонукає тебе бачити життя в багатовимірності. Але неодмінно — очима добрими, лагідними. І виносиш після їх споглядання душевний спокій, умиротворення. І вкотре переконуєшся, що рідні Карпати, по-особливому одухотворені у Ковача, — найкраще місце на землі.

Нагорода Долі

Доля нагородила його високим талантом. Відчуваючи велику відповідальність за цей Божий дар, він не марнує його.

Дуже багато читає — класику і сучасну літературу.

Не пропускає жодного пленера, жодної виставки.

Часто відвідує європейські музеї. Ще частіше їздить на Верховину, за Синевирський перевал. Там знаходить розраду для серця й душі.

І там, у величній стихії гордовитих Карпат, черпає сюжети. Там ще живуть духовно багаті, хоча бідні матеріально, герої його майбутніх портретів і філософських полотен.

Він справді одержимий творчістю. Хоча малює швидко й легко.

...Він народився 1 січня 1962 року в гірському селі Чумальово. Сім'я звичайна, сільська, троє братів — Антон старший. Ріс високим і сильним. «У шкільні роки хотілося відстоювати красу світу — і своїми руками це робити, — каже художник. — Коли ходив з коровою, на палиці з молодої ліщини ножем створював орнамент або на шматку м'якого каменя якісь об'ємні речі. Це й були перші прояви і перші потяги творити щось своє».

Доля насправді була прихильною до нього. Зводила з добрими людьми. Тими, що наставляли та допомагали. «Після восьмого класу вчитель малювання із села Золотарева Микола Бокотей (з відомого мистецького роду) привів мене до вже знаного митця (Шевченківського лауреата, народного художника України. — **Авт.**) Володимира Микити на набережну Ужа в Ужгороді — щоб оглянув мої роботи», — згадує А. Ковач.

Хлопець вступив до Ужгородського училища декоративно-прикладного мистецтва. Навчався на відділенні художньої обробки дерева. Своїми вчителями вважає Йосифа Пала, Йосифа Бачинського, Віктора Демидюка. 1981 року закінчив училище на відмінно і того ж року вступив до Львівського державного інституту декоративно-прикладного мистецтва. П'ять років студіював дизайн інтер'єру та меблів. Потім служив в армії. У військовому квитку записано, що він сержант хімічних військ, але працював у музеї Прикарпатського військового округу. З двома земляками-закарпатцями і одним львів'янином реставрував римо-католицький кафедральний собор у столиці Галичини.

Після армії повернувся до Ужгорода і з 1988-го почав працювати у майстернях Худфонду Закарпаття. Тоді там кипіло творче життя й точилися перебудовчі дискусії...

Потім Антон Ковач стає викладачем Ужгородського училища прикладного мистецтва, а 1986-го — завідувачем відділення художнього оформлення. Працює й досі викладачем і завідує циклом живопису училища, уже перейменованого на Ужгородський коледж мистецтв імені Адальберта Ерделі.

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

«Ковач — непересічна індивідуальність, бо несе в собі могутній вогонь творчого заряду й патріотичного тепла, яке, розпалюючись, принесе мистецтву Закарпаття, а насамперед українському мистецтву, ще небачені художні цінності...» ,— академік Володимир Овсійчук.

Виставки — грані пізнання

«Тільки на виставках бачиш, ким ти є в мистецтві», — каже А. Ковач.

Участь у міжнародних групових виставках він бере з 1992 року. У квітні 1994-го відважився на першу персональну виставку в Ужгороді. Хвилювався, як ніколи в житті. І ось похвальні виступи старших і знаних — Івана Дідика, Володимира Микити, Ференца Семана. Це підняло настрій, розвіяло сумніви... Того ж року запросили з персональною виставкою до Польщі.

Уже в листопаді 1995-го А. Ковач презентував свої твори на виставці у Кінігсфельді (ФРН). Через рік у місті Швенінген-Філінген. 1997-го — у Штутгарті — запросив «Дойче банк». Там німці-автомобілісти подарували йому портмоне з... однією бундесмаркою і настановою: «Маєте незабаром заробити на «Мерседес». Згодом ужгородець усю південну Німеччину об'їхав з виставками. «Німецький період надав мені сміливості», — каже Антон.

Після перших закордонних успіхів вирішив зробити паузу, щоб усе обміркувати, осягнути зроблене і побачене.

А паралельно працював над ескізами храму в селі Боржавське Виноградівського району, який зводив у своєму рідному селі легендарний єпископ Іван Маргітич. Шість років пішло на цю величезну роботу, яку в грудні 2003-го удостоєно обласною премією в галузі монументального мистецтва імені Йосифа Бокшая і Адальберта Ерделі.

Потім з квітня 2002-го до весни наступного року він реставрував твори пізнього бароко — унікальні розписи, створені в середині 1860-х років Фердинандом Видрою (єдиним на той час художником, що мав доступ до сакральних тем) у селі Білки Іршавського району.

Щоб виставляти — треба працювати. І Ковач трудиться не покладаючи рук — у притаманному лише йому темпі. Ніч-день. Взяв собі за правило: спілкуватися лише з учнями, сім'єю і зрідка з товаришами. Почав надзвичайно цінувати час!

АВТОРИТЕТНА ДУМКА

«Твори у художника народжуються швидко — з першого погляду і на одному подиху — «а ля пріма». Він малює з чуттям внутрішньої свободи, розкутості, неупередженості малярського бачення. Стилістика його живопису відображає розмаїття, складність і багатовимірність світобудови» — Олена Приходько, мистецтвознавець.

Бог — не абстракція

Дивуєшся, звідки стільки енергії, де черпає натхнення, якщо встигає стільки зробити цей 50-річний чоловік? Побудував просторий дім, разом з дружиною Мар'яною радіє успіхам сина-студента Мар'яна, захопленням доньки-гімназистки Антоніни, гостює у батьків, читає лекції, відвідує кожну ужгородську виставку, їздить до столиці, за кордон, кілька разів на рік живе й творить на Верховині...

Різноманіттям виблискує його потужний талант. Він майстерно проілюстрував книжки етнографа Івана Хланти, збірки дитячих казок, нову поезію Дмитра Павличка та Ігоря Трача, а 2007 року став автором-упорядником 380-сторінкового альбому «Адальберт Ерделі», який було названо «Книгою року—2008» у номінації «Візитівка».

— Кого вважаєте своїми вчителями?

— Манайло, Коцка, Глюк, Ерделі, Глущенко (Київ), Новаківський (Львів), французи Дерен, Вламінк, Модильяні, Матіс — для мене це Боги!.. Бог є. Але він не абстракція — він продовжується на землі в конкретних людях. Тому для мене духовність і живопис — синоніми.

Кожен час має своє мистецтво і кожне мистецтво має свою свободу, — вважає митець. — Сучасні художники сприймають це як фактор шокування публіки. А справжнє мистецтво — це пошуки адекватної теми того часу, в якому живемо.

Для мене жити — це творити, а творити — значить жити. Жити і творити — поняття тотожні. Дух — вище матерії. І в цьому я ще раз переконався, коли розписував уже згадану церкву Покрови Пресвятої Богородиці в Боржавському, висота якої 45 метрів. Мої розписи сягають 22 метрів у ширину, 32 — у довжину і 18 — у висоту. Таких розписів більше немає і не буде. Принаймні у нашому краї...

Василь НИТКА.

Ужгород.

Фото з архіву митця.

Репродукція картини «Весна на Верховині».

Розстріляні кобзарі оживуть на екрані

На Рівненщині завершено зйомки фільму «Кобзарі» (інші робочі назви — «Поводир», «Квіти мають очі») режисера Олеся Саніна (на знімку), чия кінокартина «Мамай» номінувалась 2003 року вперше від України на «Оскар».

Сюжет кінострічки будується навколо трагічної події у нашій історії — розстрілу в 1934 році кобзарів та лірників, що зібралися на з'їзд народних співців. Переважно події відбуваються нинішнього часу, а ось його історична частина відображає саме 1926—1935 роки.

В основу сюжету покладено щоденник британського журналіста Джонса, який хотів відкрити світові правду про український голодомор. А ще — історія американського хлопчика Пітера, який разом із батьком наприкінці 1920-х приїхав до України. Тата вбили, і хлопчик опинився сам на сам із долею. Невдовзі він зустрів сліпого бандуриста Івана Кочергу, разом із ним подорожував по Україні, бачив людські радості та болі. А потім американець став єдиним живим свідком подій грудня 1934 року, коли Івана Кочергу, його побратима по духу, разом з іншими кобзарями і лірниками стратили під Харковом — за те, що народні співці виголошували правду про тогочасний режим...

Фільм «Кобзарі», за визначенням Олеся Саніна, — це ніби монолог уже літньої людини, що багато пережила й осмислює сьогоднішній день, згадуючи те, що було колись. Водночас це історія великої жертовності, коли люди, йдучи на смерть, стараються порятувати світ, що мають у серці... Бо навіть без зору вони покликані «бачити» більше та яскравіше від зрячих...

«Кобзарів» знімали на рівненських теренах (зокрема, це Тараканівський форт у Дубенському та Іваново-Долинський базальтовий кар'єр у Костопільському районах), а також у Харкові, Одесі, Швейцарії, Франції, на Американському континенті. Вихід фільму на екрани планується у 2013 році.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Млинів Рівненської області.

ХРОНІКА

Біблійні сюжети змагаються з модерном

У Запоріжжі проходять одразу дві виставки вишивок — традиційна і ультрасучасна, склеєна з так званих ломо-фотографій.

Обидві експозиції розміщені в Запорізькій обласній універсальній науковій бібліотеці імені Горького. Зокрема, у відділі мистецтв експонується персональна виставка Ніни Осипової «Біблія у вишитих картинах». Окрім біблійних сюжетів, які часом вимагають цілого року роботи вишивальниці, на виставці зібрано й традиційні українські вишиті рушники та подушки.

Що стосується іншої виставки, то незвичну «вишиванку» (3 на 7 метрів) склеєно із 3000 фотографій у трьох кольорах — червоному, чорному й білому. Коли чесно, то вишиванка нагадує червоно-чорну шахівницю, однак, як то мовиться, у тому щось є...

Варто додати, що фотографії виконані в жанрі так званої ломо-техніки (за назвою фотоапарата «ЛОМО-Компакт-Автомат», 1983 року випуску). Тобто, це знімки із розмитою різкістю, і вони обов'язково зроблені із незвичного ракурсу. Іншими словами, це, швидше, фотографічний брак. Однак і йому знайшли цікаве застосування, тому й донині, попри засилля цифрової техніки, ентузіасти із Запоріжжя, Севастополя та Одеси (а саме вони створили виставку в бібліотеці) й далі знімають на плівку. І в них, як бачимо, щось виходить. Говорять навіть про світовий рекорд із розмірів ломо-стінки в Запоріжжі...

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Запоріжжя.

Гуманітарна інтервенція

Усе почалося десь півроку тому. За ініціативи івано-франківської письменниці та журналістки Люби Загоровської колеги взялися збирати літературу для людей, які потрапили в неадекватні та незвичні ситуації, проте не втратили інтересу до доброго чтива. За цей час першу книгозбірню було створено в Івано-Франківському міському будинку нічного перебування для безпритульних, чимало книг поповнили бібліотеку військового гарнізону в селищі Делятин Надвірнянського району.

26 грудня в Івано-Франківському осередку Спілки письменників пройшла акція передачі книг для осіб, які відбувають адміністративний арешт у Івано-франківському міському спеціальному приймальнику.

Говорить голова Івано-Франківського осередку Національної спілки письменників України Євген Баран: «З одного боку, ця акція для нас нова, з іншого — дарувати книги є місією письменників. У подарований сьогодні бібліотеці багато доброї літератури. Є класика українська і російська, чимало багатотомників відомих авторів. Є пригоди та детективи, чимало поетичних збірок. А ще ми відібрали книги прикарпатських авторів, щоб читачі цієї бібліотеки пізнали також і творчість івано-франківських письменників».

А начальник спеціального приймальника майор міліції Андрій Рокетський запевнив, що подаровані книги потрапили в добрі руки. Адже невеличка бібліотека у спецприймальнику вже є. Працівники цього закладу самі зібрали близько 30 книг. «Ми постійно поповнюємо нашу бібліотеку періодикою. Та часто до нас потрапляють люди, які дуже швидко читають, і їм нашої бібліотеки замало. Я дуже дякую письменникам за передані книги. Наш спецприймальник — єдина установа в області, де утримуються особи, що за рішенням суду відбувають адміністративний арешт за правопорушення терміном від 3 до 15 діб. Дехто з них востаннє читав художні твори ще в школі чи в армії», — каже Андрій Рокетський.

Акція триватиме в Івано-Франківську й надалі. До неї долучається дедалі більше людей.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківськ.

Станцію метро «Золоті ворота» в Києві визнано однією з найбільш вражаючих у Європі. Крім красивого оформлення, станція є ще й справжнім літописом історії України — стверджує британське видання «The Daily Telegraph»

Царі на хуторах

На Придесенні досить поширений мікротопонім «КУТ». Ми нарахували до 100 урочищ, лугів, випасів, полів, які так називаються. Слово «кут» означає геометричну фігуру, утворену двома лініями, що виходять із однієї точки. А ще так називають килим, яким прикрашають центральний куток хати, місце під піччю для дров, кутки у населених пунктах. Це слово є у багатьох слов'янських мовах, і мовознавці схиляються до думки, що його походження йде від спільного кореня «КАМ» («згинати») з прадавньої індоєвропейської мови. Вчені, на жаль, не звернули увагу на вживання слова «КУТ» і в тюркських мовах. Воно у них має багато значень. Так, якщо росіяни казали «угол», то половці вживали відповідно у цьому значенні «кут». У давньотюркських мовах «кут» також означає «пасти (худобу)», «оберігати», «вартувати» (Радлов В. В. Опыт словаря тюркских наречий. — 1899. — Т. II. — Часть 2. — С. 1480). Корінь цього слова є у назві пастуха («кутчі») та пасовиська («кутув»).

Череди не мали меж

Оскільки мікротопонімом «КУТ» на Чернігово-Сіверщині люди здебільшого називають не стільки поля трикутної форми, скільки випаси для худоби, то неважко припустити, що луги, урочища так нарекли у давнину не випадково. Ординці Мамая, наявність яких на півдні Чернігово-Сіверщини у XIV—XIV століттях зафіксовано у літописних джерелах, переважно вели кочовий спосіб життя. Вони не мали звичних для землеробів населених пунктів. Після навали монголів села, містечка більшої частини Придесення обезлюдніли, припинили своє існування. Їхнє місце зайняли непосидючі кінські табуни. Випасачі худоби тримали під контролем значну територію, заходили навіть за Десну. Головною турботою кочівників було прогодувати великі стада коней, овець, кіз, яких переганяли з одного лугу на інший. Пасовиська (Кут) були зимові та літні. Очевидно, на зиму кочівники перебиралися нижче на південь або харчували тварин у заплавах річок очеретом.

Етнограф і фольклорист Павло Гнідич у 1915 записав від жителя Бацманів Захара Юхимовича Шкура (нар.1850) оповідь: «У той балки Нерушки в давноє время, коли ще були пустиї мєста, там жили які-то другіє люди, кочовники, занималися скотоводством, на тих містах, де вони жили, осталися тильки тих людей пам'ять: горшешних багато чиринків, которіє побити горшки».

Майже як в Криму

У регіоні залишилося багато топонімів, пов'язаних із тюркськими кочовищами. Свого часу місця стоянок кочівників дали назви населеним пунктам Ічня (з кутками Камагла, Базар, Ордівка), Хаїха, Ушня, Омбиш, Баба, Кагамлик, Кобижча, Сулак, Ядути, Кинашівка, Мамаївка, Табаївка, Бакаївка, Козари, Бахани. Кутки Кагала (с. Андріївка), Бацманівка (с. Бригинці), Ганзаровщина (с. Богдани), Кагарлики, Кодак (с. Крути), Кагарлик (с. Галиця) красномовно засвідчують назви давніх перших поселень. Сліди степовиків ми знайшли навіть на півночі Чернігівщини під Городнею. Тут у невеличкому селі Півнівщина є куток з промовистою назвою Чюлдигал. Окрім згаданого, є урочища Печенізьке (с. Петрівське), Мамиш (с. Славин), ліси Половецьке (с. Буди), Самарщина (с. Іваниця, с. Зінченкове), поля Башлик (с. Мала Загорівка), луг Ташлик (с. Хомине, с. Будище), випас Алси (с. Петруші), болото Кодак (с. Кунашівка), річки Майстрал, Баба (с. Каблуки, с. Леонідівка). На Придесенні і досі проживають роди ТруХАНА, ХАНдоги, ХАНдрика, ХАНжика, ХАНтиля. Ханів у XIV—XIV століттях ще називали царями. До цього часу збереглися Царів ліс і Царева гора (с. Ольшана), урочища Царків борок (с. Шабалинів), Царине (с. Прохори), поля — Царьове (с. Нове Полісся), Царова Загородка (с. Бондарівка), шлях Царський (с. Сахнівка).

Бібліотекар відділу обслуговування Лохвицької центральної районної бібліотеки Олександра Григорівна Бубир родом з Яхників...

Полтавська область має ще більше таких назв. У селі Яхники Лохвицького району, приміром, є багато курганів різного типу, урочища Кейбалівщина, Хаїха (значення останнього — «великий човен для перевезення худоби»). Це спростовує гіпотезу багатьох істориків про те, що низ Чернігівщини, Полтавський край повністю були довго безлюдними і заселялися переважно у XVII ст. Якби так було, ми б не мали цих топонімів. Ними прикрасили край після монгольської навали нові господарі полів — кочівники.

Люди кордону

У давнину місцеві хани-царі ділили між собою випаси. Від слова «КУТ» з'явилося похідне слово «КУТАР/ХУТАР/» — «розділяти» (пасовище). «К» і «Х» у тюркських мовах вимовляються практично однаково, тому на слух у порубіжжі з'явилося староукраїнське слово «хотар» — «межовий знак», «природна або умовна лінія, яка відмежовувала одне володіння від іншого» (Словник староукраїнської мови XIV—V ст. — К., 1978. — Т. 2. — С. 513).

Отже, хутором спочатку називалася межа або помітка кордону володіння. Далі ця назва поширилася на, очевидно, невеличкі кордонні поселення, що фіксували належність лугів, річок до одного або другого кочового роду. Білоруська дослідниця назв типів поселень доктор філологічних наук В. Лемцюгова 1983 р. дійшла цікавого висновку: «Особливо рано з'явилися умови для розвитку хуторів у південно-західних руських землях під час їх перебування в складі Великого князівства Литовського. У XIV ст. владу на землю тут захопив великий князь, який наділяв нею земян і бояр на умовах відбування військової повинності. Унаслідок общинні поля дедалі більше дробилися на подвірні ділянки й закріплювалися за окремими дворами. Поступово в південно-західних землях хутір остаточно утвердився як самостійний тип поселення, самостійна господарська одиниця. З XVI ст. відомі козацькі хутори-зимівники — у Запоріжжі, пізніше — Причорномор'ї й на Дону».

Важливо зазначити, що Велике князівство Литовське поселило на своїх кордонах, зокрема, Чернігово-Сіверщині, Волині, Галичині, чимало тисяч половців, людей інших племен, які ще довго зберігали кочовий уклад життя. Саме ці кочівники, стаючи землеробами, утворювали хутори. Назва ХУТАР беззмінно протягом багатьох століть протрималася ще у північних районах Придесення. Водночас є назва сільських кутків ХУТОР (майже 100 випадків) та ХУТІР (до 50 випадків). Це пов'язано із місцевими говірками.

На знімку: Це, мабуть, посмертна маска одного з ханів, який у давнину в урочищі Хаїха переправляв свою худобу (експонат шкільного музею у Яхниках).

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Віктор Моренець презентував книжку, що руйнує стереотипи минулого

Він знайшов в архівах відомості про 374 солдатів армії УНР — вихідців із Чернігівщини

Книжка дослідника Віктора Моренця «Земляки Миколи Міхновського в боротьбі за Українську державність» стала справжньою сенсаційною несподіванкою і для чернігівського загалу, і для професійних істориків.

Адже щодо періоду 1917—1920 рр. на Чернігівщині склалися певні історичні стереотипи: більшість тутешнього населення, мовляв, або підтримувала більшовиків, або жила за принципом «моя хата скраю» і досить пасивно спостерігала за частими змінами влад. І ось щойно вийшла у світ книжка, яка руйнує ці, як тепер розуміємо, не підкріплені серйозними студіями уявлення. Віктор Моренець без жодного коментаря, так би мовити, протокольно знайомить читачів із біографіями 152 прилучан, які служили в армії УНР. Крім того, він знайшов дані ще про 222 учасників визвольних змагань, котрі теж були родом із Чернігово-Сіверщини. Опублікував він відомості й про 13 старшин, які здебільшого вчилися у Прилуках. Автор переконливо доводить, що ідея самостійної України жила не тільки в помислах Миколи Міхновського, який народився 1873 року в селі Турівці Прилуцького повіту. За неї боролися й чимало його земляків. До речі, вони найчастіше і не знали, що є на світі такий політик, як Міхновський, ідеолог Української державності. Бо у вирі подій 1917—1920 рр. брала гору здебільшого авантюрна лінія українських зверхників, які недооцінювали роль створення власної армії, виступали за братання із більшовицьким режимом. Міхновський, на жаль, у ті роки через підступні інтриги був позбавлений реальних важелів впливу на політичну ситуацію в Україні.

— Я зацікавився цією темою ще із середини 1970-х, коли очолював краєзнавчий гурток у школі в Прилуках, — сказав Віктор Моренець на презентації 23 жовтня у Чернігові. — Мені було незрозуміло, що означав вираз «петлюрівські банди». Отак, коли з'явилася можливість, і почав шукати по краплинках відомості про моїх земляків, які пішли в армію УНР захищати рідну землю.

Дослідник повідомив, що найбільше дістав інформації з архіву УНР, що до 1948 р. зберігався у Празі, звідки його вивезли до Києва та Москви прислужники Лаврентія Берії. Працював пошуковець-юрист і в архівах Чернігова, Ужгорода. Роздобув там чимало нових подробиць про ті часи.

— Уявляєте: ще Гітлер був ніким, а в Чернігові вже у 1921 році у діяв концтабір! — повідомив дослідник. — Для чого народній владі облаштовувати концтабори? Я знайшов документ про існування у ті часи й Кролевецького концтабору. Але найбільшим відкриттям для мене стали статистичні дані про забезпечення продовольством червоноармійців, чекістів, міліціонерів за січень 1921 р. За 30-мільйонним населенням України, виявляється, наглядала 1,5-мільйонна каральна окупаційна армія. І все одно люди боролися! Ось такий, наприклад, епізод за 1922 рік. Повстанці з-під Ічні передають своїм міським підпільникам кокаїн, щоб вони потруїли ним чекістів... В архівах є такі сюжети, що не треба нічого вигадувати, прикрашати для сценариста, журналіста. Просто бери і пиши цю правду без прикрас.

Великим плюсом презентованого видання є те, що тут уперше вміщено 162 фотографії прилучан-уенерівців, їхньої армії, низку документів про борців за Українську державу.

Віктор Моренець (у центрі) на презентації книжки у чернігівській «Просвіті».

Фото Сергія ПАВЛЕНКА.

Він був другом Сосюри

Про поета Анатолія Олійника написано три книги, хоча він сам не видав жодної...

«Він — поет розстріляного відродження», — так син Анатолія Олійника Олег визначив місце свого батька у літературному процесі України під час відзначення 110-річчя письменника у Чернігові. В обласній бібліотеці ім. В. Короленка 9 січня вшанували талановитого друга В. Сосюри, котрого ще у 1929-му заарештували, а потім він змушений був тікати від переслідування в Каракалпакію, Бухару. За своє коротке життя А. Олійник (він прожив лише 34 роки) так і не побачив жодної друкованої збірки. Лише у 1968-му Спілка письменників України утворила комісію з його літературної спадщини. З того часу вийшло три збірки поезій Анатолія Олійника — «Вітрила напнуто» (1971), «Амурова декада» (1998), «Віват, життя» (2006). Про життя і творчість поета, який народився у Борзні на Чернігівщині, нині вже написано три книги.

Сторінку підготував власний кореспондент у Чернігівській області Сергій ПАВЛЕНКО. Тел: 0462 95-74-18

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Луганської області від 20.12. 2012 р. по справі 22б/5014/1591/2012 Комунальне підприємство "ЖЕК-12 м.Краснодону " (код 32363423) Луганська обл., м. Краснодон, Мікрорегіон 4 визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура банкрута. Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Чугунова Віра Олексіївна, (ліцензія від 19.01.2010 р. АВ № 499149, ІНН 2072913589 , м. Луганськ, вул. Лутугінська, б.123, кв.6). Претензії кредиторів приймаються ліквідатором у місячний строк з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Полтавської області (вул. Зигіна, 1, м. Полтава, 36000) від 21.12.2012 року по справі № 18/2389/12 визнано банкрутом Комунальне підприємство громадського харчування "Барвінок" (Полтавська область, м. Лубни, вул. Тютюнника, 19, корпус А, ідентифікаційний код 13939575) та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Болтіка Сергія Михайловича (ліцензія Серія АД № 040806 від 04.07.2012 року, адреса: а/с 1841, м. Полтава - 7, 36007).

Постановою господарського суду АР Крим (95003, м. Сімферополь, вул. О. Невського/Річна, 29/11) від 10.12.2012 р. у справі № 2-12/1111-2010 відносно боржника Комунального підприємства з управління житлово-комунальним господарством "Янтар" (вул. Кубракова, 21, с. Янтарне Красногвардійський район, 97030, ЄДРПОУ: 32363397) відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Куц Ігоря Ярославовича, який має ліцензію арбітражного керуючого серії АВ № 600762 від 07.05.2012р. та мешкає за адресою: 95494, м. Сімферополь, с. Комсомольське, вул. Советська, 10, кв. 69.

Постановою Господарського суду Чернігівської області (Проспект Миру, 20, м. Чернігів, 14000) у справі №5028/21/38б/2012 від 03 січня 2013 року, визнано банкрутом Приватне підприємство "НТМ-БУД" (вул. Малиновського, буд. 30-А, м. Чернігів, 14020, код ЄДРПОУ 37804775).

Відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено голову ліквідаційної комісії Коротаєва Костянтина Германовича (вулиця Лісковицька, буд. 6, м. Чернігів, 14000).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Київської області від 26.11.2012 р. (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) по справі № Б8/116-10 Товариство з обмеженою відповідальністю "ЕКСПОІНВЕСТ" (08300, Київська область, м. Бориспіль, вул. Дзержинського, 14, код ЄДРПОУ 33240473, п/р 26000000687801 в ПАТ "АКБ "КИЇВ" в м. Києві, МФО 322498) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мілютіну Л.В. (ліцензія АВ № 498955 від 05.11.2009 р. Вимоги приймаються за адресою: 02068, м. Київ, а/с №80 протягом терміну, визначеного законодавством.

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 28.12.2012 року по справі № 29/5005/11147/2012 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо ФОП Лук'янчук Марії Федорівни, (ідентифікаційний номер: 2351307124, адреса: 52001, Дніпропетровська обл., Дніпропетровський р-н, м. Підгородне, вул. Ульянова, буд. 46).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Колошина Вадима Петровича, (ліцензія АД № 077552 від 24.10.2012 року, м. Дніпропетровськ, вул. Комсомольська, 29/13). Вимоги кредиторів приймаються протягом двох місяців від дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області (83048, м. Донецк, вул. Артема, 157) від 24.12.2012 р. у справі №5006/27/150б/2012 Приватне підприємство "Албір" (Донецька обл., м. Маріуполь, вул. Гагаріна, б. 114, Код ЄДРПОУ 31317706) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Демидова Олександра Вячеславовича, (ліцензія АВ № 566977 від 12.10.11 р.), адреса для кореспонденції: 87515, м. Маріуполь, пр. Леніна, 54/46, т. 0985428687. Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів від дати опублікування оголошення.

21 грудня 2012 року Постановою Господарського суду м.Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44Б, тел.: 044 234-12-39), справа № 5011-46/17531-2012, Товариство з обмеженою відповідальністю "Торгівельна мережа "Мегаполіс" ідентифікаційний код 34732200, 03115, м. Київ, просп. Перемоги, 136, к. 34, п/р № р/р 26007300005413 в ПАТ "Фінексбанк", МФО 380311) визнане банкрутом, припинена процедура розпорядження майном, відкрита ліквідаційна процедура. Претензії до боржника приймаються в місячний строк з дня публікації ліквідатором ТОВ "ЛЕКС-ГРУП" (код ЄДРПОУ 35703872) за адресою: 03115, м. Київ, проспект Перемога, 136, к. 34.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) № 5006/38/42б/2012 від 24.12.2012р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "КОНСАР ТОРГ", ЄДРПОУ 38034298, юридична адреса: 83007, м. Донецьк, вул. Путилівська Роща, буд. 16 "А". Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - суб'єкта підприємницької діяльності-фізичну особу Зарицьку Олену Володимирівну (ІПН 2519800362, адреса: 83003, м. Донецьк, Калінінський район вул. Краснофлотська, буд. 62, кв. 24.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

24 грудня 2012 року Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44Б, тел.: (044) 234-12-39), справа № 5011-46/17930-2012, Товариство з обмеженою відповідальністю "РК Атекс" (03115, м. Київ, просп. Перемоги, 136, к. 34, код ЄДРПОУ 35557793, п/р № 26009300005422 в ПАТ "ФІНЕКСБАНК", МФО 380311) визнане банкрутом, припинена процедура розпорядження майном, відкрита ліквідаційна процедура. Претензії до боржника приймаються в місячний строк з дня публікації ліквідатором Приватним підприємством "Міратех Телеком" (код ЄДРПОУ 32245601, 03118, м. Київ, вул. Козацька, буд. 118).

Посвідчення працівника прокуратури
України - прокурора прокуратури
Голосіївського району міста Києва
Діброви Вікторії Степанівни № 006645
вважати недійсним,
у зв'язку із його втратою.

Ліквідатор Акціонерного банку "Банк регіонального розвитку" повідомляє про продаж на аукціоні рухомого майна Банку у кількості 53 одиниці, що належить Банку та знаходиться за адресою:

1) м. Київ, вул. Машинобудівна,44.

Лот №1 Рухоме майно у кількості 53 од., що знаходиться за адресою: м. Київ, вул. Машинобудівна,44.

Початкова ціна - 21 341 грн. 00 коп. без урахування ПДВ.

Аукціон відбудеться не раніше ніж через 10 робочих днів після опублікування об 11:00 за адресою: м. Київ, пр-т А. Глушкова, 1, УУТБ (павільйон № 6). Кінцевий термін прийняття заяв для участі у аукціоні - за 3 дні до початку аукціону, організатор аукціону УУТБ та БК№12 ПП "МАРВА".

Гарантійні внески складають 10% від початкової ціни лоту і вносяться по кожному лоту окремо на р/р 260083010794 в ПАТ КБ "Актив-Банк" м. Київ, МФО 300852, код ЗКПО 33778197, ПП "МАРВА".

Реєстраційний внесок складає 51,00 грн. з ПДВ і вноситься на рахунок УУТБ № 26007799973595 в ПАТКБ "Правекс-банк", МФО 380838, ЄДРПОУ 16470831.

З питань ознайомлення з майном та за більш докладною інформацією звертатись за тел: (044) 596-93-24.

У зв'язку із
втратою посвідчення
№ 796, виданого 20.11.2007 р.
на ім'я Шевченко Віри Миколаївни,
вважати його недійсним.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) від 25.12.2012р. № 5006/27/105б/2012 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "АГРОЕКСПОРТ ВК", ЄДРПОУ 36245359, юридична адреса: Донецька область, Першотравневий район, село Іллічевське, вул. Кузнецова, буд. 5 та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Карпенко Андрія Анатолійовича (ІПН 2779408877, Доненька область, м. Селідове, вул. Дубиніна, буд. 6, ліцензія АВ № 600670).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) № 5006/27/163б/2012 від 24.12.2012р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "М"ЯСНІ ТРАДИЦІЇ", ЄДРПОУ 36306306, юридична адреса: 83059, м. Донецьк, вул. Сеченова, буд. 3. Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - суб'єкта підприємницької діяльності-фізичну особу Зарицьку Олену Володимирівну, (ІНН 2519800362, адреса: 83003, м. Донецьк, Калінінський район, вул. Краснофлотська, буд. 62, кв. 24.

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 06.12.2012р. у справі №24/5005/10090/2012 товариство з обмеженою відповідальністю "Промспецквита", м. Дніпропетровськ (код ЄДРПОУ 37975958, юридична адреса: 52001, Дніпропетровська область. Дніпропетровський р-н, м. Підгородне, вул. Центральна, 25/24) визнано банкрутом та відносно нього відкрито ліквідаційну процедуру за правилами ст. 52 Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом".

Ліквідатором у справі призначено ініціюючого кредитора - товариство з обмеженою відповідальністю "САНТІ" (49040, м. Дніпропетровськ, а/с 2477).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня публікації оголошення.

● Постановою господарського суду Хмельницької області (29000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 18.10.2012 р. у справі № 3/5025/1159/12 визнано банкрутом Сільськогосподарський виробничий кооператив СВК "Заставки", (ЄДРПОУ 33707828 адреса: 31045, Хмельницька область, Красилівський район, с.Заставки) та відкрито ліквідаційну процедуру.

● Постановою господарського суду Хмельницької області (29000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 22.11.2012 р. у справі № 11/5025/1265/12 визнано банкрутом Відкрите акціонерне товариство "Красилівське ремонтно транспортне підприємство", (ЄДРПОУ 00902292 адреса: 31000, м. Красилів вул. Грушевського, 1) та відкрито ліквідаційну процедуру.

● Постановою господарського суду Хмельницької області (29000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 03.12.2012 р. у справі № 11/5025/1270/12 визнано банкрутом Приватне підприємство "Подільська Агромарка", (ЄДРПОУ 35360928 адреса: 31416, Хмельницька область, Старосинявський району, с. Адампіль, Старокостянтинівське шосе, буд. 3) та відкрито ліквідаційну процедуру.

● Постановою господарського суду Хмельницької області (29000 м. Хмельницький, майдан Незалежності, 1) від 08.12.2011 р. у справі № 3/5025/1555/11 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ПБ-Інтрейд", (ЄДРПОУ 21345832 адреса: 32300, м. Кам'янець-Подільський вул. Шевченка буд. 33 кв. 7) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором всіх вищезазначених підприємств-банкуртів призначено арбітражного керуючого Капличного Анатолія Миколайовича (ліцензія АВ №600826 від 15.06.2012 року, 29011 м. Хмельницький, вул. Гонти, 68). Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з наступного дня після опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) № 5006/5/101б/2012 від 24.12.2012р. визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "ДОН ВТОР МЕТ", ЄДРПОУ 37719135, юридична адреса: 83071, м. Донецьк, вул. Вахрушева, буд. 50. Ліквідатором по справі призначено ініціюючого кредитора - суб'єкта підприємницької діяльності-фізичну особу Зарицьку Олену Володимирівну (ІПН 2519800362, адреса: 83003, м. Донецьк, Калінінський район, вул. Краснофлотська, буд. 62, кв. 24. Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

Статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Постановою господарського суду Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157 від 25.12.2012р. № 5006/27/111б/2012 визнано банкрутом Товариство з обмеженою відповідальністю "БУДІНВЕСТ ТРЕЙД-М", ЄДРПОУ 36811467, юридична адреса: 83003, м. Донецьк, пр. Ілліча, буд. 89 та введено ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором по справі призначено арбітражного керуючого Карпенко Андрія Анатолійовича (ІПН 2779408877, Донецька область, м. Селідове, вул. Дубиніна, буд.6, ліцензія АВ 600670).

Вимоги кредиторів приймаються протягом одного місяця від дня опублікування оголошення.

У зв'язку з чим статутні документи, печатка та штампи підприємства-банкрута вважати недійсними.

Представництво Хьорбігер Компрессортехнік Ойропа Сервісес ГмбХ ("Hoerbiger Kompressortechnik Europa Servises GmbH", код 26610517

Прийнято рішення про ліквідацію представництва фірми "Хьорбігер Компрессортехнік Ойропа Сервісес ГмбХ" ("Hoerbiger Kompressortechnik Europa Servises GmbH"), ідентифікаційний код `26610517`, зареєстроване Міністерством економіки України 12 серпня 2010 року, реєстраційний номер ПІ-4481, місцезнаходження представництва: 04071, м. Київ, вул. Ярославська, буд. 6., тел. 3905533.

Майнові претензії кредиторів приймаються протягом 2 місяців з моменту публікації цього повідомлення за місцезнаходженням представництва.

Постановою Господарського суду Тернопільської області (46001, м. Тернопіль, вул. Князя Острозького, 14-а) від 25.12.2012р. по справі № 10/Б-5022/1413/2012 Товариство з обмеженою відповідальністю "Слобода-Транс-Строй" (код ЄДРПОУ 34699640, місцезнаходження: 46002, м. Тернопіль, вул. Вояків Дивізії "Галичина", 13 п/р № 26007060503747 в ПАТ КБ "ПРИВАТБАНК" м. Дніпропетровська, МФО 305299) визнане банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура та призначено ліквідатором Швириду Василя Степановича (47235, Тернопільська область, Зборівський р-н, с. Дітківці, ідентифікаційний номер 2981103636).

Претензії кредиторів приймаються ліквідатором протягом одного місяця за адресою: 46002, м. Тернопіль, а/с 652.

Шевченківський районний суд м. Львова викликає **Повроззника Євгена Євгеновича, ПАТ "СК "Перша",** які є відповідачами за позовом ПАТ "УСК "Гарант - Авто" до Поврозник Є.Є., ПАТ "СК "Перша" про відшкодування шкоди, заподіяної внаслідок дорожньо-транспортної пригоди.

Судове засідання відбудеться **23 січня 2013 року о 10:00 год.** в приміщенні суду за адресою: м. Львів, вул. Січових Стрільців, 12 (4 поверх, 22 кабінет).

З опублікуванням даного оголошення відповідач вважається належним чином повідомлений про час та місце розгляду справи. У разі неявки в судове засідання на вказану дату, справа буде розглянута на підставі наявних доказів у відсутності відповідача.

Ухвалою Господарського суду Рівненської області (33013, м. Рівне, вул. Набережна, 26А) від 14 грудня 2012 року порушено провадження по справі № 5019/1948/12 про банкрутство товариства з обмеженою відповідальністю "Атланта-сервіс", код ЄДРПОУ 31654883, (п/р 26003000002325 у ЛОФ ПАТ "Укрсоцбанк", МФО 300023, ін. 33001, вул. Артилерійська, 3А, м. Рівне, Рівненська область).

Розпорядником майна призначено Сторонського А. П. (ліцензія АВ № 566991 від 10.10.2011р., поштова адреса: 33023, Рівненська обл. м. Рівне, 23, абонентська скринька № 38, тел. 0503152381).

В місячний термін приймаються заяви з кредиторськими вимогами та заяви бажаючих прийняти участь в санації боржника.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49000, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1а) від 20.12.12 р. по справі № Б29/186-09 ЗАКРИТЕ АКЦІОНЕРНЕ ТОВАРИСТВО "КОРПОРАЦІЯ СТАЛЬ" (ідентифікаційний код ЄДРПОУ 25517425, 49049, м. Дніпропетровськ, вул. Євпаторійська, буд. № 40, п/р № 26004109084001 в ПАТ КБ "ПриватБанк" м. Дніпропетровськ, МФО 305299) визнано банкрутом, відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Полушина Юрія Миколайовича (49009, м. Дніпропетровськ, вул. Красна, 20/18. Ліцензія АВ №600814 видана 08.06.12 р. Міністерством юстиції України). Заяви кредиторів з вимогами до боржника приймаються протягом 30 днів від дня опублікування цього оголошення за адресою ліквідатора: 49009, м. Дніпропетровськ, вул. Красна, 20/18.

КУРІНЬ

№ 7 (5507) СУБОТА, 12 СІЧНЯ 2013

Сьогодні в Україні хмарно, сніг, мокрий сніг з дощем, місцями сильні опади, налипання мокрого снігу, ожеледиця. Вітер північно–західний, 5—10 м/сек, місцями пориви 15—20 м/сек. Температура вночі — 5—10 градусів морозу, у західних, північних і центральних областях місцями 13—18 градусів, на півдні 1—6 морозу. Удень — 2—7 градусів морозу, в Криму — 3—8 тепла.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 СІЧНЯ

1906. Вийшов перший номер газети «Киевская мысль» (видавалася в Києві російською мовою). **1907.** Народився Сергій Корольов — радянський вчений у галузі ракетобудування та космонавтики, двічі Герой Радянського Союзу, головний конструктор ракетно-космічних систем, академік. **1950.** У Радянському Союзі знову запроваджена смертна кара за зраду, шпигунство і саботаж. **1963.** Верховна Рада УРСР прийняла указ «Про виборчі округи з виборів до Верховної Ради Української РСР», яким утворювала 467 виборчих округів. **1996.** Президент України Л. Кучма своїм указом встановив професійне свято «День українського кіно», що відзначається щорічно в другу суботу вересня.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

Репродукція плакату часів СРСР.

Усі — в акціонери «Доброльоту»!?. Прохання не плутати з «АероСвітом»!

Що це означає?

«Домашній затишок» викликав зливу підписів-жартів. Лише у В. Бренькача їх було понад тридцять! Курінний дякує за участь у конкурсі С. Заворозку, М. Капусті, В. Мамотюку. Їхні кращі дотепи ще попереду.

А тепер черга надати гуморне слово тим, хто повеселив курінного:

Л. Пашкова:

1. От бізнес собачий, жодного прибутку. Тихо — суцільний затишок!

Г. Олійник:

2. Готельний номер для народного депутата від опозиції.

Р. Тимошейко:

3. Тут оздоблювали проект закону України про держбюджет на 2013 рік.

4. Ще крок і ти в царстві стабільності й добробуту, щоправда, в текстильному декорі.

В. Пузанов:

5. Не партеся з приводу ремонту й нових меблів — купіть килимок, на ньому навіть пес почувається, як удома.

В. Бренькач:

6. Собака: «Душать бізнес мого господаря, мабуть, знову залишуся голодний».

Й. Білоскурський:

7. Дохідне місце порожнім не буває.

8. Без слів...
Без гав-гав.

І. Пата:

9. В очікуванні кінця світу.

10. Усе! Місць немає. Прийом безхатченків закінчено!

11. Сказав: зайду на хвилинку, мовляв, чекай! Ось і чекаю вже другий день.

А переможцями, другого етапу конкурсу стали:

І. Заречняк:

12. Шарик після євроремонту не вписався в нові євростандарти.

Р. Тимошейко:

13. Собаче сито для парламентських «тушок» — спочатку шкуру знімуть, а затим оздоблять декором.

В. Пузанов:

14. А раніше в мене був затишний кабінет в мерії Харкова, якби не цей сучий кіт Геша...

Фотоетюд Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Фото з сайту liveinternet.ru

Загалом вимальовується з нашими переможцями така «бальна» картина:

1. С. Заворозко — 1.
2. І. Заречняк — 1.
3. В. Пузанов — 2.
4. Р. Тимошейко — 2.

А тепер погляньте на цей знімок, на цих двох «морських свиней». Що це означає? Курінний нагадує: свої варіанти надсилайте на електронну адресу sud@golos. com. ua або поштою: на конверті з адресою «Голосу України» пишіть «Курінь» — «Що це?».

Казку Мирослава МИЛОРАДОВИЧА «Спільний віз» читайте в «Курені»: www.golos.com.ua.

ДОШКА ПОШАНИ

Спілкування з бізнесом

Олександр Клименко, міністр доходів і зборів (про міністерство):

— Це буде єдиний орган, який одночасно займатиметься економікою й нестиме правоохоронні функції. Має бути один інтерфейс для спілкування з бізнесом.

Від чергового:

— Нарешті весь бізнес — і наш рідненький, й іноземний — рівний перед законом! Жодної вибірковості: тепер не лише фейсом, а й інтерфейсом об тейбл!

КапризЮля

Геннадій Тюрин, прокурор Харківської області (про акцію громадянської непокори Ю. Тимошенко):

— Акція екс-прем'єра — це каприз для створення видимості порушення прав Тимошенко.

Від чергового:

— Та вона й у тюрму сама сіла, тільки заради свого підступного капризу.

Просто красень

Дмитро Табачник, міністр освіти (до учасників акції протесту про його перепризначення на посаду):

— Я не переможець конкурсу краси, щоб усім подобатися.

Від чергового:

— Ви не переможець, ви просто, як завше, поза конкурсом.

Тигрокоти

Леонід Кравчук, екс-Президент України (про новий склад уряду):

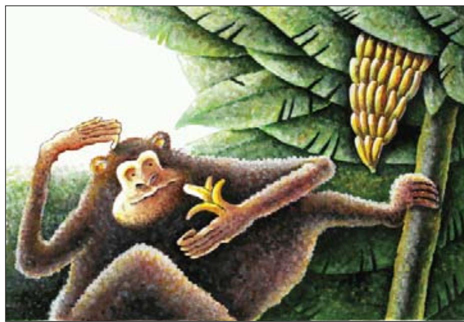
— Це справді молоді тигри. Головне, щоб вони не перетворилися на старих котів.

Від чергового:

— А яка різниця? І ті, й інші, кажуть, люблять тирити бюджетне м'ясо.

Бананові вісті

Ксенія Ляпіна, політик (про те, хто стане главою Нацбанку України):

— Кого-кого призначають?.. Це якась чергова мавпочка, яку призначають невідомо на що...

Від чергового:

— Мавпочка?! Але чому замість гранати їй дають Національний банк України.

Вуаля

Жерар Депардьє, французький актор, який отримав російське громадянство:

— У мене російський паспорт, але я як і раніше француз і, швидше за все, буду також громадянином Бельгії... Якби моєю метою було ухиляння від податків, я б покинув Францію вже давно.

Від чергового:

— Ех, треба було вам приймати й українське громадянство теж. Адже тут у вас взагалі не було б проблем із податками: знімаєте кіно на студії О. Довженка, заробляєте мільйон прибутку й виводите його, як усі олігархи, в офшор. І вуаля!

Процес пішов

Борис Кушнірук, політолог, економіст:

— У нас іде процес формування уряду Арбузова на всіх ключових ланках...

Від чергового:

— Згоден. Тільки ключові ланки чомусь дуже нагадують кайдани?

Мал. Вадима СИМИНОГИ, Миколи КАПУСТИ, Костянтина КАЗАНЧЕВА.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Віталій СУДДЯ, Алла ДОДАТКО, Валерій ДРУЖЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2013 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 10 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 8 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 30 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 28027

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

